

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udrzení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 24.

Sobota (Saturday) 7. 6. (June) 1986

Kámen z Vysočiny na Tasmánii

Karel IV. - blahé paměti císař Římský a král Český, který si zamíloval svoje sídelní město Prahu, nechal - (údajně z potřeby odstranit nezaměstnanost) - postavit na Petříně Hladovou zed'. Ta již tam stojí více jak 600 roků. V současné době lidé také staví užitečné i méně užitečné dekorativní zdi a tak i my budeme v centru hlavního města Tasmánie v Hobartu, stavět „Mezinárodní zed' přátelství.“

Do té zdi, každá skupina lidí, žijících na Tasmánii dodá svůj kámen a protože to zde začíná být jako v moderním Babyloně, odhaduje se, že v Tasmánii žijí lidé, kteří sem imigrovali asi z 80 zemí, bude těch kamenů pořádná hromada. Někteří imigranti importovali kameny ze své původní vlasti, Řekové např. dovezli mramor z lomu, ze kterého byl za sta roků dodáván mramor na stavbu Akropole. Příslušníci některých jiných národností to řeší snadněji. Prostě si opatří kámen z tasmánských lomů a na něj si nechají vytesat jméno země, ze které přišli.

My jsme původem z Českomoravské vysočiny, z krajiny,

kde jsou rozsáhlé žulové lomy, ve kterých se láme a obrábí kámen na dlažební kostky, které se již více jak sto roků vyváží do celé střední Evropy a do Holandska. Praha, Vídeň, Bělehrad, Krakov a mnoho jiných velkých i menších měst je dlážděno skutečskou žulou. Proto jsme se rozhodli, že kámen do tasmánské „Mezinárodní zdi přátelství“ dodáme z Vysočiny.

V ten čas jsme se dozvěděli, že Jiří Vyhnálek z Hnátnice přiletí na Tasmánii, navštívit svého bratra Milana, se kterým jsme celou věc domluvili a naplánovali.

Dopsali jsme Marii do Leštinky a ta za odborné asistence přátel - kameníků, vybrala vhodný žulový kámen, který ji v kamenické dílně v Hlinsku uřízli na předepsanou míru 50 cm x 40 cm a odborně vyleštili. Ten kus kamene dopravila pak Marie přes mnoho kopců a údolí do Hnátnice, kde Jiří Vyhnálek nechal na něj udělat kufr a s tím nastoupil před vánocemi do letadla jako s příručním zavazadlem. Vážilo to přes 40 kg, ale Jiří je dobře stavěný chlap a tak ten kámen v jedné

ruce jako aktovku přenesl i na značnou vzdálenost, i když v Singapuru přestupoval na jiné letadlo. - Zapotil se však při tom.

Ještě více se asi zapotil (k tomu se nám ovšem nepřiznal) - když se ho celníci v Melbourne dotíravě dotazovali nač ten kus kamene importuje z Evropy až sem do Austrálie. Svoji nedokonalou angličtinou to Jiří těm dotěrům nedovedl vysvětlit, a tak po dlouhé debatě, po použití smíšeniny českých, německých i anglických slov a zmateného šermování rukama, usoudili páni celníci, že ten kámen je určen jako monument na hrob nějakému zesnulému krajanovi.

Pak již šlo všechno snadněji. Na letišti v Launcestonu čekal na Jiřího bratr Milan a společně ten kámen dopravili do našeho domu. Protože bylo právě před vánočními svátky, uložili jsme tu žulu z Vysočiny pod vánoční stromek.

S tím kamenem přišlo do našeho tasmánského domova kus rodného kraje. Při pohledu na tu žulu jsme s Annou vzpomínali na naše rodné vesnice, obklopené žulovými lomy, kde naši přátelé, jejich synové i vnuci, za slunečního žáru i zimních mrazů a nepohod, lámou kámen na

1942 10.ČERVEN 1986

NEZAPOMÍNÁME NA NACISTICKÉ OBĚTI NAŠICH LIDIC Z DOBY 2. SVĚTOVÉ VÁLKY, ALE ZÁROVEŇ MUSÍME DNES MYSLIT I NA OBĚTI DESÍTEK NOVÝCH „LIDIC“ V AFGHANISTÁNU, BARBARSKY ZAVRAZDĚNÝCH KOMUNISTICKÝMI HORDAMI SOVĚTSKÝCH „OBRÁNCŮ MÍRU“.

Mrtvá těla nacisty postřílených mužů na zahradě Horákova statku v Lidicích.

dlažební kostky. Je to práce těžká, ale bývala vždy dobře placená. Bývalo u nás stovky, snad i tisíce kameníků, ale jejich počet se za posledních 40 roků zmenšil. Mnoho lidí od nás

odešlo do světa za „lehčím chlebem“ než byl ten, který si dobývali z kamene. Ještě se tam však v těch lomech pracuje a mnoho lidské námahy převzaly (Dokončení na str. 11)

Z leva do prava: Starosta města Launceston Ald. Don Wing, Jindřich Nermt' a Milan Vyhnálek při odevzdání žulového kamene ke stavbě „Zdi přátelství“ na Tasmánii.

Z leva do prava: Mikuláš Nermt' s dcerkou Klárou, Ald. Wing, starosta města Claunceston a K. Underwood, zástupce vlády.

Sloupek informací

o stále umlčované církvi v Československu podle dopisů, které dostáváme a obyčejněm 44 letém dřevorubci Jaroslavu Švestkovi z Protivína, kterého komunistický režim odsoudil k vězení jen proto, že se odvážil napsat o komunistické diktatuře pravdu.

Krajané, oběti komunistické desinformace

Pokud vím, každá redakce etnických novin křesťanského a zvláště katolického zaměření dostává v USA čas od času dopisy - (nejčastěji anonymní) - v nichž se jí předhazuje, obyčejně sprostě nebo hrozně naivně, ale někdy přece jen tak trochu „promyšleně“ její „protivlastenecký“ postoj k rodné vlasti našich předků. Nejméně takových dopisů dostávaly redakce polských novin, nejvíce asi redakce chorvatských, méně už srbských a slovinských novin. Redakce novin baltských menšin to téměř neznají, ukrajinských hrozně málo, německých také ne a u Maďarů to přý ustalo hned v r. 1956 po sovětské invasi. Jen malému zbytku tzv. svobodomyšlných našich krajanů neotevřela oči ani srpnová sovětská okupace Československa z r. 1968 a ti „nejzatvrzelejší“ z nich si stále omílají tu svou: že v socialistickém Československu byli na

stará kolena na zájezdu, že tam viděli veliký pokrok v bytové kultuře, že i na rodné vesnici jejich prarodičů mají lidé koupelny se splachovacími záchody, mají auta, ledničky a televizory, lékařské ošetření a nemocnici zdarma, nikde že přý neviděli pobudu žebrat, děti že mohou od obecné školy až po vysokou studovat zdarma, atd. A pokud běží o kostely, lidé do nich mohou chodit, faráři jsou placeni státem, lidi nemusí vykořisťovat a otravovat žádnými sbírkami, a když kostel potřebuje opravu, zaplatí to stát. Ti trochu sečtější pak k tomu vyřkují ještě se starými známými hesly o husitství, rakousko-uherském klerikalismu (t.j. zneužívání náboženství pro politické cíle germanisační). No, však to znáte. Ti bývalí zdejší katolíci pak k tomu všemu nikdy neopomenou přidat co je všechno šokovalo, když oni přijeli před lety do USA a pan farář žádal nějaký ten groš za sedění v lavici, příspěvek do

sbírky, školné za děti, odepřel křest či pohřeb na Národní hřbitov. A tak, že nyní se jen věci obrátily, došlo tak trochu všude na „fland'áky“, a proto, že nyní jsou proti komunismu...

Samozřejmě, že víme o chybách minulých i současných generací v církvi, samozřejmě, že všude, kde lidé pracují a jsou schopní, musí být i nějaký hmotný pokrok, samozřejmě, že člověk chápe i to, když snad dlouhou bídou utlučené lidé kašlou na svobodu výrazu a přesvědčení a spokojují se hlavně tím, že se mají hmotně jakž-takž dobře, nebo dokonce výborně, když režimu tleskají. Ovšem, co je podivné, že ti jejich prosperující příbuzní v Československu berou ještě od svých amerických návštěvníků rádi dolary, a ti, když se vrátí do svobody USA, v níž vyrostli se nám exulantům najednou diví, že děláme rozdíl mezi láskou k rodné vlasti a jejím komunistickým diktátorským policejním režimem.

Tím důležitější je proto přecházet si a zamyslet se nad svědectvím těch prostých přemýšlivých věřících lidí ze staré vlasti, kteří nám píšou o svých denních zkušenostech. A zde je jeden z takových dopisů:

□ **Církev je u nás stále umlčovaná, a od loňské pouti na Velehradě je režim ještě nervosnější!**

Loni jsme v měsíci květnu věčně vzpomínali na ukončení druhé světové války a na osvobození v roce 1945. Jak dlouho se však těšila ze svobody u nás církev?

Již v r. 1949 vyšel u nás zákon č. 218/49 Sb. ze dne 14. října o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, v němž § 7 odst. 1 stanoví:

„Duchovenskou (kazatelskou a pod.) činnost v církvích a náboženských společnostech mohou vyvíjet jen osoby, které mají k tomu státní souhlas a které vykonají slib.“ V tom směru byly vydány další direktivy zákona, vládních nařízení a administrativních opatření.

Tím byla zrušena zutonomie církve, protože byla podřízena státní moci. Tehdejší náš sbor biskupů v čele s pražským arcibiskupem Josefem Beranem a olomouckým arcibiskupem Josefem Matochou protestoval proti postátnění církve u nás a jasně 21. října 1949 prohlásil:

„Byl podstatně změněn a porušen dosavadní právní a organizační řád církevní...ohrožena vlastní organizace církve, její svoboda, duchovní moc a církev na Kristu a apoštolech založená se stala obyčejnou náboženskou

společností...“

Pastorální konstituce „Radost a naděje“ velmi jasně vyjadřuje vztah mezi církví a státem: „Stát a církev jsou ve své vlastní oblasti jeden na druhém nezávislí a autonomní.“ (kap. 76.)

Odpovědí na statečný postoj biskupů byla jejich likvidace v r. 1950. Byli internováni zpočátku ve své vlastní residenci, později deportováni do různých jiných domů, kde byli pod přísným policejním dozorem. Někteří byli transportováni do pracovního tábora, kde bylo i velmi mnoho kněží, část uvězněna a po delším vyšetřování na podkladě uměle vykonstruované obžaloby odsouzena na více let do vězení. V čelo diecézí byli dáni kapitulní vikáři. Dnes z 13 diecézí pouze tři mají svého diecézního biskupa. Svatý Otec je ochoten obsadit opuštěné diecéze u nás řádnými diecézními biskupy, státní správa však nedává k tomu svůj souhlas. Přijatelní pro ni by asi byli pouze kandidáti, kteří jsou členy prorežimního kněžského sdružení „Pacem in terris“, které je však církevně zakázané podle dekretu římské Kongregace pro klerus z 8. března 1982.

Tvrdá likvidace církve u nás pokračovala v roce 1950 dále. Byly zrušeny všechny diecézní semináře, řeholní učiliště a bohoslovecká fakulta v Olomouci. Avšak kapacita nově utvořených dvou bohosloveckých fakult v Litoměřicích a v Bratislavě nemůže stačit na doplnění kněží pro všechny farnosti, zvláště když mnozí z uchazečů, kteří se hlásí na bohosloveckou fakultu, nedostávají předepsaný státní souhlas k přijetí.

V noci ze 13. na 14. dubna 1950 byly policejně přepadeny mužské kláštery a řeholníci byli násilně jen s nejnútnejšími osobními věcmi odvezeni do předem připravených internačních středisek, kde byli pod přísným policejním dozorem. Bylo jich asi 2,000.

Jejich hlavní představení byli uvězněni, dlouho vyšetřováni a i oni na podkladě uměle vykonstruované obžaloby na více let odsouzeni.

Do října 1950 byly z klášterů vyvázeny i řeholnice, kterých bylo přes 12,000.

Tím ztratili řeholníci a řeholnice nejen osobní svobodu, ale i své domy, většinou s tím, co v nich zůstalo.

Postupně byli pracovně zařazováni do továren a do různých jiného zaměstnání, ale vždy pod velmi přísným policejním dozorem a se zákazem přijímat řeholní dorost.

Pak pokračovalo další zatýkání kněží a po delší vyšetřovací vazbě je čekal soudní proces a odsouzení i na velmi mnoho let. Řada dalších kněží ztratila státní souhlas k výkonu duchovenské služby a museli nastoupit do civilního zaměstnání.

K těmto postihům dochází i v dnešní době zejména u kněží, kteří horlivě konají své kněžské poslání.

Dne 17. července 1954 byla zrušena evidence náboženského vyznání, aby se tím zdůraznilo, že náboženské vyznání je čistě soukromá záležitost každého občana.

Skutečnost je však docela jiná. V tomto zaměření se vede evidence bdělá a soustavná, jako nikdy předtím.

A kdo je v osobních záznamech státní správy otypován, že se „dosud nevyrovnal s náboženskou otázkou“, nejednou tvrdě pocítí, že u nás nemůže mít žádnou šanci do budoucnosti.

Dětem už od mateřské školky je vštěpována marxistická ideologie, která zůstává páteří výchovy i výuky na všech stupních škol.

Vyučování náboženství je sice teoreticky možné, a to od 2. do 7. třídy, pokud rodiče své dítě do vyučování přihlásí. Velmi často jsou však nejen se strany ředitelství škol, ale i od jiných činitelů tak tvrdé akce, namířené proti tomuto přihlašování, že vyučování náboženství existuje už jen výjimečně, ve velmi omezeném měřítku a realizuje se jen za ztížených podmínek.

Proto je u nás náboženská výuka a výchova prakticky možná za pomoci kněze jen prostřednictvím rodičů, protože naše státní správa dosud nedovolila vyučování náboženství v kostele.

Přes tyto zásahy však narůstá stále větší hlad po slově Božím. Zvláště mladí lidé rádi společně čtou Bibli i jinou náboženskou literaturu. Dozví-li se však o tom policie, následuje policejní prohlídka u těch, kteří jsou podezřelí z vlastnění náboženské literatury, zabavení jak náboženské literatury tak i psaných náboženských textů u nich nalezených, výslechy a často i soudní procesy a tresty „pro maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi“ (§178 trestního zákona ze dne 29. listopadu 1961, č.140 Sb.).

Toto je jen několik ukázek pro ilustraci, jak se v Československu respektuje vlastní ústava z r. 1960, kde v čl. 32 je stanoveno: „Svoboda vyznání je zaručena. Každý může vyznávat jakoukoli náboženskou víru

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-621000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO,

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: **Father VOJTĚCH VIT, O.S.B.**
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:

HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: **Henry T. SYNEK**

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

nebo být bez vyznání, i provádět náboženské úkony, pokud to není v rozporu se zákonem."

Proto voláme zvláště k vám, bratřím a sestřím ve víře, buďte s námi a pomáhejte nám zvláště modlitbou, abychom nadále a vždy radostně plnili výzvu našeho Spasitele Ježíše Krista: „Budete o mně vydávat svědectví!“

30.4.86 (Psáno v ČSSR)

Jaroslav Švestka z jihočeského Protivína odsouzen v Č. Budějovicích za to, že v dnešním komunistickém režimu vidí splnění Orwellova proroctví.

Dne 28. dubna 1986 projednával senát Krajského soudu v českých Budějovicích za předsednictví JUDr. Jana Bláhy obžalobu krajského prokurátora, zastupovanou Pavlem Pilyným v trestní věci proti Jaroslavu Švestkovi, nar. 20. dubna 1942, dřevorubci, přechodně bytem v Protivíně. J. Švestka byl shledán vinným trestným činem podle § 98, odst. 1 trest. zák. a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou let. Po odpykání tohoto trestu následuje tříletý ochranný dohled. Rozsudek nenabyl právní moci. Obžalovaný se hodlá odvolat.

Podvracení republiky se měl obžalovaný dopustit tím, že sepsal literární práci. Jde o fragment v rozsahu 126 stran postihující období leden až červen 1984 a v níž si podle obžaloby „zvolil za terče hrubých útoků zejména socialistické zřízení našeho státu, státní a stranické představitele naší republiky a SSSR, KSČ a její členy, orgány státní bezpečnosti a VB, Sovětský svaz a sprátené země“. (Zde je dále uváděno Mongolsko a Libye - pozn. VONSu.) Opis průběžně odesílal do NSR svému příteli, českému emigrantovi. Obžaloba se zjevně záměrně vyhýbá zjištění, zda alespoň část písemností byla do zahraničí skutečně doručena.

J. Švestka byl od září 1984 držen dva měsíce ve vazbě, tehdy s obviněním z tr. činu poškozování zájmů republiky v cizině podle § 112 trest. zák. Teprve později bylo jeho počinání překvalifikováno podle přísnějšího, a co do skutkové podstaty vágnějšího § 98 trest. zák. Návrh obhájce na odročení hlavního líčení, aby mohla být obhajoba přehodnocena vzhledem k této nové právní kvalifikaci, soud zamítl. Na protest proti tomuto rozhodnutí odmítl obžalovaný vypovídat. Na začátku hlavního líčení soud bez jakéhokoliv bližšího vysvětlení vyloučil veřejnost a povolil, aby se jednání účastnili dva důvěrníci J. Švestky - jeho manželka a

přítel. Rozhodnutím o vyloučení veřejnosti soud zjevně porušil zákon. Nezákonně vyloučení veřejnosti odpovídá i nezákonnému vedení hlavního líčení. První otázka obhájce obžalovaného, kterou obžalovanému položil zněla: „Jak dlouho a kdy jste psal *Orwellov rok*?“ Předseda zabránil zodpovězení otázky tím, že napomenul obhájce, ustanoveného ex offio, aby se držel věci. Obžalovaný na to reagoval prosbou, aby mu už další otázky nekladl. Příznačné rovněž je, že před soudem nevystoupil žádný svědek. Všechny svědecké výpovědi se četly v té formě, v níž je zapsali v přípravném řízení vyšetřovatelé StB.

Na kolik lze soudit - podle obžaloby je odborné vyjádření Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, vypracované doc. dr. M. Hliským CSc. velice zdrženlivé. Zařazuje Orwellovo dílo do příslušného literárního kontextu a tvrdí, „že jeho smyslem není očernit nějaký tehdy existující společenský systém.“ Znalecký posudek doc. dr. Miroslava Kaly, CSc. se zdá být naproti tomu výslovně denunciačním. Kromě nebožtíka Orwela a zjevného zločince Švestky doporučuje pozornosti soudu ještě další spisovatele, jmenovitě Škvoreckého, Mlynáře a Havla. Za čistě účelové je nutno pokládat poměrně vysoké hodnocení literárních kvalit Švestkovy práce, o níž se hovoří jako o díle, které by mohlo být „vydáno na Západě“. Jen tak lze totiž vykonstruovat alespoň pomyslnou možnost závažného trestného činu proti republice. Návrh obhajoby na slyšení znalce dr. Kaly byl zamítnut. Pokud obhajoba formulovala svůj návrh na výslech znalce jako nesouhlas s pouhým čtením jeho posudku, byl opět porušen zákon, který pouhé čtení znaleckého posudku bez souhlasu obžalovaného nepřipouští.

Po vynesení rozsudku oznámil předseda senátu usnesení soudu o tom, že J. Švestka se bere do vazby. Po jeho slovech nasadili příslušníci VB J. Švestkovi v soudní síni pouta a odvedli ho. Pravděpodobně je ve vězení v Českých Budějovicích. VONS-518

V Torontě zemřel dr. P. Blaškovič

Ve věku 44 let zemřel v Torontě významný slovenský vědec dr. Peter Blaškovič, který měl velkou zásluhu na objevení norwalkského viru. Dr. Blaškovič působil jako vedoucí elektronické mikroskopické laboratoře, která se zabývala zkoumáním virových onemocnění. -st-

44. VÝROČÍ LIDIC

Čtyřicet čtyři let uplynulo od 10. června 1942, kdy se nad pokojnou obcí Lidicemi u Kladna v Čechách valil dým do oblak plujících nad zemí, na jejímž povrchu zákeřný nacistus ničil, zabíjel a vyhlazoval.

V tento den tomuto osudu propadla obec Lidice, kde se nad zavražděnými dědy, otci a syny zavřela půda. Ženy byly odvečeny do koncentračního tábora a děti odvezeny neznámo kam. Obec Lidice byla pak úplně srovnána se zemí.

Rok co rok naši krajané vzpomínají těchto nacistických zvěrstev a sjíždějí se v době tohoto smutného výročí do obce Crest Hill (dříve Lidice), aby zde u pomníčku, který byl postaven k uctění nevinných lidických obětí, uspořádali smuteční tryznu.

Letos se tento zájezd koná pod záštitou Československo-amerického kongresu, který sdružuje velkou řadu našich spolků a organizací v chicagské oblasti. Zvláštní autobus vypravený Svobodnou obcí vyjede v sobotu 7. června t.r. ve 2 hod. odpo. od cestovní kanceláře Cihák Travel, 6302 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.

U pomníčku se pomodlí Otec Vojtěch Vít, O.S.B., budou položeny věnce a uspořádán menší program. Ceremoniářem obřadu je br. James V. Krákora, předseda ČSA. Českým řečníkem je p. Tony Jandáček, učitel na vyšší škole Morton East, anglicky promluví br. George Vytlačil, tajemník ČSA, hymny zapěje pan lékárník Holeček a děti české školy T.G. Masaryk zarecitují dvě básně. Na zpáteční cestě se autobus zastaví ve chvalně známé restauraci White Fence Farm na večeri. Pro další podrobnosti jakož i rezervace volejte cestovní kancelář Cihák Travel ☎ 795-9050. Do Berwynu bude návrat asi kolem šesté hodiny večerní. V.Matelová.

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dokud zásoba
postací

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

RŠČ a Štefánik

Rada slobodného Československa na svojom zasadání zastupiteľstva v nedelu 4. mája spomínala slovenského národného hrdinu a československého vlastenca, spoluzakladateľa Československej republiky, gen. dr. M.R. Štefánika. Spomenul ho v krátkom, ale výstižnom prejave 1. podpredseda výkonného výboru Rady dr. Martin Kvetko, ktorý zdôraznil, že gen. M.R. Štefánik je vzorom celému československému exilu a všetkým jeho členom vo dvoch veciach.

1) Ako verný žiak T.G. Masaryka, ktorý prijal bez-

výhradne program Masarykovej humanitnej demokracie za svoj.

2) Ako zakladateľ spoločného štátu československého obhajoval spoluprácu Čechov a Slovákov a veril, že aspirácie českého a slovenského národa sa dajú najvhodnejšie realizovať v ich spoločnom štáte.

Rada slobodného Československa v tomto duchu chce zostať verná Masarykovým a Štefánikovým idealom a hociaké oslavy M.R. Štefánika, ktoré sa odchyľujú od Štefánikova ideálu a predstav o československej spolupráci odmieta.

M.K.

JOHNNY'S MORAVIA RESTAURANT in Lyons, Illinois

noví majitelia této restaurace
si Vás dovolují co nejsrdečněji pozvat na

VEČEŘI
spojenou s přednáškou
Prof. Dr. Františka Svejkovského:

„K JUBILEU KARLA HYNKA MÁCHY“

v pátek 13. června 1986 v 8:30 večer.

Večeře (dle Vašeho výběru) za mírnou cenu \$6.00
(tip included) se začnou podávat v 7:00 hodin večer.

Adresa:

8744 W. Ogden (3 blocks west of First Ave.)

Parkování na přilehlých parkovištích zdarma.

Na Vaši návštěvu se těší:

Jinřích Gogela a Ludvík Pospíchal

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů
z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme
česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

DOBA "BĚHEM ROKU"

10. NEDĚLE BĚHEM ROKU

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, od tebe pochází všechno dobré. - Splň naše pokorné prosby a dej, - abychom tvým vnuknutím poznávali, co je správné, - a tebou vedeni to také konali. - Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

C 1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY KRÁLOVSKÉ (1 Král 17, 17-24)

Syn paní domu onemocněl a jeho nemoc byla tak těžká, že vyděl duši. Tu ona řekla Eliášovi: „Co je mně a tobě, muži Boží? Přišels ke mně, abys připomněl mou vinu a usmrtil mi syna?“

Eliáš odpověděl: „Dej mi svého syna!“ Vzal ho z jejího klína, odnesl ho do horní světnice, kde byl, a uložil ho na své lůžko a vzýval Hospodina: „Hospodine, můj Bože, stihneš neštěstím i tuto ženu, u níž jako host přebývám, že dáváš zemřít jejímu synu?“ Pak se třikrát natáhl po dělce na dítě a vzýval Hospodina: „Hospodine, můj Bože, prosím tě, ať se vrátí duše tohoto dítěte do něho!“

Hospodin vyslyšel Eliášovu prosbu a duše dítěte se do něho vrátila ono ožilo. Eliáš vzal dítě a přivedl je z horní světnice dolů do přízemí a odevzdal je jeho matce se slovy: „Pohled, tvůj syn je živ!“

Žena řekla Eliášovi: „Teď tedy vím, že jsi muž Boží a že pravdivé je Boží slovo ve tvých ústech!“

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA GALATANŮM (Gal 1, 11-19)

Prohlašuji vám, bratři, že evangelium, které jsem vám hlásal, není dílo lidské: já jsem ho nepřijal ani se mu nenaučil od nějakého člověka, nýbrž skrze zjevení Ježíše Krista.

Slyšeli jste přece, jak jsem se kdysi choval, když jsem byl ještě žid: pronásledoval jsem Boží církev, že to přesahovalo všechny meze, a snažil jsem se ji zničit. V horlivosti pro židovství jsem ve svém národě předstihoval mnoho svých vrstevníků, protože daleko více než oni jsem byl zaujat zvyklostmi po předcích.

Bůh však už před narozením si mě vybral a svou milostí povolal. A on rozhodl, že mi zjeví tajemství o svém Synu, abych o něm kázal radostnou zvěst pohanům. Tu chvíli jsem se neradil s lidmi ani jsem nešel nahoru do Jeruzaléma k těm, kteří byli apoštoly přede mnou. Odešel jsem do Arábie a pak se zase znovu vrátil do Damašku. Za tři roky potom jsem se odebral do Jeruzaléma, abych z vlastní zkušenosti poznal Kéfu, a pobyl jsem u něho dva týdny. Z ostatních apoštolů jsem však viděl jen Jakuba, bratra Páně.

SVATÁ SLOVA EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 7, 11-17)

Ježíš šel do města, které se nazývalo Naim. Šli s ním jeho učedníci a veliký zástup lidí Když se přibližovali k městské bráně, hle, vynášeli mrtvého: byl to jediný syn své matky a ta byla vdova. Z města ji doprovázel velký zástup.

Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: „Neplač!“ Přistoupil k márám a dotkl se jich: ti, kteří je nesli, se zastavili. Řekl: „Chlapče, pravím ti, vstaň!“ Mrtvý se posadil a začal mluvit; Ježíš ho vrátil jeho matce.

Všech se zmocnila bázeň, oslavovali Boha a říkali: „Veliký prokrok povstal mezi námi“ a „Bůh navštívil svůj lid.“ A tato zvěst se o něm rozšířila po celém Judsku a po celém okolí.

Před 41 lety byl umučen P. Alfred Delp SJ nacistickým gestapem

Letošní rok je rokem, kdy vzpomínáme 41. výročí ukončení druhé světové války a zvláště uctíváme její oběti.

Oběti byly i v Německu. Himmler koncem r. 1943 prohlásil: „Máme proti sobě automaticky každého, kdo je přesvědčený komunista, máme proti sobě každého svobodného zednáře, každého demokrata, každého přesvědčeného křesťana...“ Věřící přecházeli k aktivnímu nebo pasivnímu odporu, i když si byli vědomi zničující vůle nacistické strany, která si v tajné policii vytvořila spolehlivého přísluhovače.

Mezi oběťmi křesťanského odporu proti nacismu zaujímá vynikající postavení P. Alfred Delp, jezuitský kněz, který intenzivně spolupracoval jako sociolog s hrabětem Moltkem v tzv. „Kreisauerkreis“, v kruhu mužů všech společenských vrstev, vzdělání, zaměření a náboženského vyznání, kteří připravovali plány pro budoucí demokratické a křesťanské uspořádání Německa. Po nezdáreném pokusu o atentát na Hitlera (20.7.1944) byli členové tohoto kruhu zatčeni, mezi nimi i P. Delp, ačkoliv s atentátem a jeho strůjci neměl vůbec nic společného, jak bylo dokázáno i

u soudu. Na gestapu byl P. Delp při vyslýchání krutě týrán, po celou dobu vazby se spoutanými rukama /což samo naznačovalo, že ho čeká trest smrti/. Přátelům se podařilo dopravovat mu do vězení nejen prádlo a malé přilepšení, ale i papír, knihy ke studiu, breviář, nakonec i věci ke mši sv., kterou sloužil tajně v noci se spoutanými rukama. Plodem těchto dlouhých měsíců vazby a čekání na smrt byly deníkové záznamy, dopisy, rozjímání, úvahy, uveřejněné po válce pod názvem „Im Angesicht des Todes“ (Tvář v tvář smrti).

Po třídenní soudní frašce s hlavními obžalovanými bylo 11.1.1945 vyneseno šest rozsudků smrti oběšením. /„To nebyl soud, nýbrž orgie nenávisti, funkce zničující vůle.“/ Předseda soudu Freisler /odsoudil na smrt tisíce lidí, i Čechů/ řekl při soudu: „Jen v jednom se s křesťanstvím ztotožňujeme: Vyžadujeme celého člověka.“ A v tomto procesu odsoudil opravdu celé muže. /„Ať přijde cokoli, necht' je to dáno za Vás a národ jako sémě a požehnání a obět'.“

Ihned po rozsudku byli vězni popraveni. V tomto procesu výjimečně nikoli. /„Jak dlouho zde budu nyní čekat, zda a kdy budu usmrcen; nevím. Cesta odtud až na šibenici do Plötzensee je jen deset minut jízdy. Člověk se to doví teprve krátce

předtím, že je dnes, a to hned, na řadě.“/ Jinde píše P. Delp: „Sedím nyní na místě absolutní odevzdanosti a čekám na Pána Boha. Chci usilovat o jediné: alespoň jako úrodné, zdravé zrno padnout do země a do ruky Pána Boha.“

Jako poslední ze skupiny týden po ostatních šel na popravistiště P. Delp na svátek Očišťování Panny Marie, v pátek Srdce Ježíšova. „Jiní at' jednou směji žít lépe a št'astněji, protože my jsme zemřeli.“

Vězeňský duchovní správce, prelát Peter Buchholz o něm napsal:

„O čem jsme mluvili v těchto hodinách, v nichž jsem sdílel samotou jeho cely? Zajisté nejdříve o Něm, jehož hledala jeho duše hladovějící v letech zápasu a zraní po Bohu, který ho potom už neopustil, jehož službě se zcela upsal. Jak velice usiloval ze všech sil o to, aby „ze setkání s Bohem se zasazoval za Boží řád a vládu ve světě,“ jak zápas o „výklad a uspořádání pozemského ve světle věčného“ dal jeho bohužel krátkému, ale bohatému životu velký smysl a směr, to prozrazují zápisky, jež napsal mezi zatčením a popravou. Dávají tušit též něco o letu jeho ducha do výšin, letu, který nebyly schopny omezit ani žalář a pouta a blízkost smrti.“

Musel jít se svým Pánem a Mistrem cestou utrpení až na vrchol Kalvárie. Je úžasné a zároveň vzručující, s jakou duševní rovnováhou a klidem přijal svůj rozsudek smrti a jak se snažil, aby ho „toto rozuzlení a rozhodnutí neshledalo malým a malomyslným.“ Patří k mým nejdokladnějším zážitkům, že jsem směl být svědkem poslední odevzdanosti Bohu a radostné ochoty zemřít, jež připomíná umírání prvých křesťanů z raných dní církve. „Za půl hodiny budu vědět víc než vy!“ Kdo takto mluví o umírání, pro toho smrt ztratila svůj děs, pro toho smrt je návratem k Bohu.

Je snad překvapující, že bych se proto nejraději modlil nikoli za něho, ale k němu?“

V nelidských podmínkách vězení, v očekávání smrti dovedl P. Delp psát o radosti:

„Co je to radost, pravá radost? Filozofové říkají, že je to spokojenost a povznesenost myslí nad dobro, jež jí jsou k dispozici. Snad to může souhlasit pro některé fenomény radosti, ale radost to není. Jak jinak bych měl v této době a v této situaci dospět k pravé radosti?“

Má vůbec smysl mnoho se znepokojoval s radostí? Nepatří k přepychovým věcem života, jež nemá místo v úzkém soukromí, které připouští válečný

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURON MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář

☎ (312) 354-7707 večer domů

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

☎ (312) 285-1970

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha český a anglicky

rozhovor? A teprve ne ve vězeňské cele, v níž člověk pendluje sem a tam, ruce v okovech, srdce napjaté touhou na všechny strany, hlavu plnou starostí a otázek?

A potom se člověku v takové situaci stále znovu musí stávat, že srdce náhle už není schopno pojmout plnost proudícího života a štěstí. Že náhle a aniž to ví, proč a čím, zase jsou vyvěšeny vlajky nad životem a zase platí zaslíbení. Jednou nebo podruhé to je snad nutná obrana života, který se brání proti depresivnímu znásilnění. Ale stále to není. Tak často to bylo tušení přicházejícího dobrého poselství.

Ale to nebylo vše. Byly a jsou hodiny, v nichž je člověk utěšován a vnitřně povznášen, v nichž vidí situaci právě tak reálně a beznadějně jako jindy, a proto se přece nermoutí, nýbrž skutečně dokáže celé to přenechat Pánu.

A nyní rozhodující slovo. Radost v lidském životě má co dělat s Bohem. Tvor může člověku přinášet radost v různé podobě nebo být podnětem k radosti a radostem; ale zda se to opravdu podaří, závisí na tom, zda je člověk ještě schopen radosti a je si jí vědom. A to zase je podmíněno vztahem člověka k Pánu Bohu.

Jen v Bohu je člověk plně schopen života. Bez něho je trvale nemocen. Tato nemoc zachvacuje i radost a schopnost radovat se. Proto člověk nadělal tolik povyku kolem radosti, dokud měl ještě čas. Aby byl schopen opravdového života, člověk musí v určitých řádech a vztazích stát při Bohu. Také schopnost pravé radosti a radostné životnosti sama závisí na určitých podmínkách lidského života, na určitých postojích vůči Bohu. Kde život není chápán jako společenství stojící a dějící se s Bohem, tam je šedivý a smutný a suchopárný a plný vypočítavosti.

Jak musíme žít, abychom byli schopni nebo uschnouti pravé radosti? Otázka nás musí zaměstnávat dle více než jindy. Ať člověk bere svou radost tak vážně, jako bere sám sebe. A ať věří sám sobě a svému srdci a svému Pánu Bohu i v noci a bídě, že je stvořen pro radost. To však znamená: Pro naplněný život, který zná svůj smysl, který je si jist svými schopnostmi, který si je vědom správné cesty k svému naplnění a ve spojení se všemi dobrými duchy a mocnostmi Božími; život, který ví, že je požadován a poslán a že co nejnvtitněji se ho dotýká sám Bůh.

/Úryvky z kapitoly „O podmínkách pravé radosti“/

Nedělní odpoledne v evangelickém kostele sv. Pavla v Torontě

Slovenský luteránský kostel v Torontě si za celkem krátkou dobu vytvořil reputaci nejen doba vytvořil reputaci nejen domu božského, ale také kulturního střediska, kde torontští krajané strávili nejednou pěknou chvíli. Mám na mysli zvláště programy *Divadlo poezie a malých forem*, jež je především dílem pana Milo Kubíka, který má podivuhodnou schopnost tiše a skoro nepozorovaně obohacovat krajanův život hřivnou nemalé ceny.

V neděli 4. května se po bohoslužbách a dobrém obědě, konala vzpomínka na pozoruhodnou slovenskou ženu Marinu Paulinyovou, jejíž práci na sociálním poli a především s Čs. červeným křížem ocenila poutavou přednáškou paní Valika Tothová.

Bylo také vzpomenu svátku matek recitačním pásmem, v němž vystoupila paní Zdena Novotná, členka Nového divadla, která nedávno sklízela potlesk jako Klára v *Domu na nebesích*, paní Fed'a Tóthová,

pan farář Dušan Tóth a pan J. Šmajzl-Forest.

Pan farář Tóth rovněž přednesl krátkou vzpomínku na generála M. R. Štefánika. Pan Štefan Slovák zazpíval několik slovenských písniček za klavírního doprovodu své paní Catherine (oba mimochodem zpívali nedávno při benefičním koncertě ve prospěch torontské operety.)

Byl bych nepoctivý k sobě i k panu faráři Tóthovi, jehož schopností a kulturní i pastorské práce si velmi vážím, kdybych přešel mlčením jeho interpretaci role *Svetového kongresu Slovákov* jako pokračovatele v Štefánikově díle. Znaže trochu pozadí vzniku této vlivné organizace a její politickou linii (alespoň až do nedávné doby), považuji nalezení společného jmenovatele v politické koncepci Kongresu a v Štefánikově historickém díle za úkol, na který bych si sám netroufl. Štefánikova politická práce byla zaměřena k vytvoření společného státu Čechů a Slováků. Československý stát je do nemalé míry jeho dílem. Myslím, že v tomto smyslu jsou jiné slovenské organizace, jako třeba Slovenský Sokol v

Americe nebo Stálá konference demokratických Slovákov, daleko blíže Štefánikovu odkazu.

Poněvadž mám tu velkou výhodu, že nemluvím za žádnou organizaci, ale čistě za sebe, snad mi bude dovoleno říci několik slov na tak ožehavé téma, jako vztah Čechů a Slováků. Nemluvím k těm, jejichž celý argument se omezil na nadávky a urážky. Mluvím k lidem, kteří si zachovali dávku slušnosti a respektu k rozdílnosti názorů. Jako odchovanec Masarykovy republiky (a myslím si, že přes všechny nedostatky a bylo jich dost - a přes všechno ublížení Slovákům z české strany, ale také nemalé pomoci) Masarykova republika bude historií souzena jako jedna z nejjasnějších období v životě obou národů. Citově jsem politicky Českoslovákem, ale plně respektuji právo národů, či jiných útvarů na propagování samostatných států, ať slovenského, moravského nebo českého. Ano třeba i českého (znám osobně tři české separatisty. Jeden z nich zastává zajímavou tezi, že je třeba separace, aby v budoucnu oba národy mohly žít spokojeně ve společném státě. něco jako

heslo: „rozvodem k št'astnému manželství“). A kdo ví, názory nás všech se mění. Pamatuji, že pan soudruh Gustáv Husák byl kdysi celý rozpálený myšlenkou samostatné slovenské sovětské gubernie. Ted', když si může hrát na československém písečku, by mu ten slovenský už nestačil. Na druhé straně slyším Čechy brblat, že Slováci obsadili nejlepší pozice v Praze - bylo by docela zajímavé mít jednou v Československu (já už se toho sotva dožiju) plebiscit, kdo chce žít s kým a proč.

Pan farář Tóth se zmínil o Štefánikově ideálu Spojené Evropy. I kdyby k tomu došlo, zápas skupin o moc a výhody by tím sotva skončil. Rvavost a výsady o koryta a moc je tak stará jako lidstvo a obávám se, že neskončí s komunismem. Větší celky budou vždycky ve výhodě proti těm menším. Bojím se, že rozdrobení Československého státu by se ohromě hodilo některým sousedům, kteří již dnes si dělají zuby třeba na kus Žitného ostrova. Doufejme, že ti, kteří o tomhle budou jednou v Československu rozhodovat budou moudřejší než my.

Josef Čermák
(z N. Domova 15.5.86)

Petr Ovečka:

„Bulharská stopa“ nezmizela

30. března po devíti měsících s 97 sezeními a výsledkem 85 svědků skončil v Římě proces, který si vzal za úkol odhalit pozadí atentátu na sv. Otce 13. května 1981. Neodhalil je, ale připravil půdu pro už třetí proces, k němuž asi dojde. „Pro nedostatek důkazů“ byli z účasti na atentátu osvobozeni všichni obžalovaní: jak tři Bulhaři - Antonov, Ajvazov a Vasilev, tak i přítomní Turci Omer Bagci a Musa Cedar i nepřítomný Oral Celik; Bagci a Ali Agca byli odsouzeni k menším trestům pro vpašování střelné zbraně do Itálie. Jediný přítomný z Bulharů Antonov už druhý den odjel do Sofie; Turkům byl odjezd z Itálie dovolen až po několika dnech, jejich přítomnost byla napřed považována za nutnou při odvolacím řízení, o něž je už požádáno: z jedné strany aby Bulhaři byli ze všech obvinění úplně osvobozeni, z druhé strany, aby se přece jen odhalila vina či spoluvina. Státní žalobce Marini žádal v závěrečné řeči pro Turky doživotí a 24 let.

Odsouzení „pro nedostatek důkazů“ znamená, že náznaky „bulharské stopy“ tu jsou, ale že se nepodařilo je odkrýt do té

míry, aby odůvodnily odsouzení. Státní žalobce nazval proces polovičním, příškrčeným - (že by z důvodů politických, diplomatických nebo i ekonomických?) Dostatečnou spolupráci prý neposkytly Švýcarsko a Rakousko, Bulhaři ani neodpověděli na dvě žádosti o výslech či vydání Turka Bekira Celenka, obviněného z pašování zbraní a účasti na atentátu; byl by to zdá se korunní svědek, pojítka mezi bulharskou tajnou službou a tureckými „šedými vlky“ na atentátu určitě zúčastněnými, ale proč? Bulhaři ho opatrovali jako oko v hlavě a nakonec vydali do Turecka, kde byl obžalován z pašování drog a zbraní, když se byli přesvědčili, že do Itálie vydán nebude; v tureckém vězení nakonec zemřel v létě m. r. Bulhaři dále nedovolili výslech Antonovy ženy Rosicy; při výsleších jiných svědků bylo několik rodinných údajů o jejím pobytu a pak kvapném odjezdu z Itálie. Ani italské úřady nedovolily prohloubení některých nejasných bodů, např. zda opravdu vystřelil proti papeži, a tedy i přítom zúčastněných osob na náměstí sv. Petra, nebylo víc. Marini si stěžoval také na úsilí světové veřejnosti zaplést do procesu osoby, jako někdejšího pracovníka italské tajné služby Pazienuzu, nebo francouzského novináře Rouletta - kteří nakonec neřekli nic nového.

Záhadou zůstává i chování atentátníka Agcy: Není blázen, ale dovedně ho při některých audiencích hrál, mšlil prvky pravdivé se svými fantaziemi. Proč? O svých stycích s Bulhary mluvil hned při prvních výsleších v květnu 1981, nebyl tedy zpracován ani italskou ani americkou tajnou službou. Agca v Bulharsku byl několikrát, hranicemi procházel s nevídanými úlevami, např. nemusel vyplňovat registrační lístek; a aby dokázali, že se v Sofii nemohl setkat s Bekir Celenkem, dodali Italům falzifikované záznamy. V Sofii se setkal s řadou osob, jejichž jména při výsleších vyšla najevo, tam dostal peníze pro své cesty Evropou a zeměmi Středního východu. Antonova a ostatní dva zřízence bulharského velvyslanectví znal, i jejich soukromé záliby; z vyslanectví opravdu odjelo 13. května večer nákladní auto - zapečetěné jen na čestné slovo Bulharů - v němž měl pak Agca odjet z Itálie. Na náměstí sv. Petra Agca nebyl sám - byl tam zdá se i Oral Celik, jeho dávný přítel a kumpán při jiných „podnicích“; ukázalo se, že do atentátu-třebas to tvrdošíjně popírali, vědomě či nevědomě byli zapleteni i jiní jeho krajané a přátelé z organizace Šedých vlků, takže při celém procesu vynikla jasněji stopa „turecká“ než „bulharská“, obě stopy se

však nejednou nápadně scházejí...

Vypadá to tedy opravdu na to, že Agcovi v případě zatčení bylo skutečně přislíbeno, že bude z vězení vysvobozen, že se hleděl dostat na svobodu za každou cenu, že získával čas, dával znamení, své druhy v záležitosti kryl, opravdu je nikdy plně nobvinil, jen naznačil jejich možnou spoluvinu.

A záhadné bylo i chování Bulhara Antonova; několikrát si zjevně protiřečil, jako že nezná anglicky, věc to pro zaměstnance v letectví nevysvětlitelná, a s výmluvou na fyzické vyčerpání se stáhl, kdykoliv se octl pro své výpovědi, nebo pro svědectví druhých, v úzkých nebo když měl vyjasnit fakta a přispět k osvětlení obžalob, namířených proti němu.

Proces tedy zůstal bez posledního slova, tak jako končí otázníkem zavraždění prezidenta Kennedyho a bojovníka za práva černého obyvatelstva Martina Luthera Kinga.

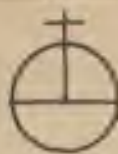
Závěr procesu přináší pražské RP pod titulem „Konec jedné soudní frašky“. Autor obšírného referátu není však spokojen s osvobozením „pro nedostatek důkazů“ - italský tisk v této formulaci vidí přednost svého soudnictví; pro RP jako ostatně pro celý komunistický tábor je Sergej Antonov a tím víc jeho dva kolegové, zcela nevinen.

Ve Vatikánu a v Římě

Sv. Otec Jan Pavel II. zahájil postní dobu jako jiná léta v bazilice sv. Sabiny na Aventinu; sněh a ledový vítr nedovolily konat obvyklý kající průvod kolem kostela. V kázání podobně jako už dopoledne při generální audienci mluvil o významu postní doby a o její výzvě k modlitbě, pokání a dobrým skutkům, především skutkům lásky ke všem trpícím a hladovějícím. Takový byl též obsah postního listu, adresovaného všem věřícím, a televizního poselství, určeného brazilským katolíkům k jejich Akci bratrství, konané letos na heslo „Země Boží - země bratří“. Po kázání sv. Otec posvětil popel a titulář baziliky kard. Garonne mu jím posypal hlavu. * V první neděli postní večer začaly ve Vatikánu exercicie, jichž se účastnil také sv. Otec. Látku k rozjímání předkládal generální představený salesiánů don Egidio Viganò a bral ji z dekretů II. vatik. sněmu a diskusí loňského mimořádného biskupského synodu, svolaného k 20. výročí zakončení koncilu. * Z návštěv v římských farnostech se zmíníme alespoň o dvou: u Svatého Augustina jako by zahájil vzpomín-

kové oslavy k 1600. výročí konverze a křtu svatého Augustina a smrti svaté Moniky - konverze připadá na rok 386, křest ve velikonoční noci 24.-25. dubna 387 a na podzim téhož roku zemřela v Ostii u Říma jeho matka Monika; a v kostele sv. Evžena, římského papeže (654-657) a křestního patrona Pia XII., Evžena Pacelliho - na ten den připadalo 110. výročí jeho narození; kostel byl postaven k 25. výročí jeho biskupského svěcení r. 1942 a spravují jej kněží ze sdružení Opus Dei.

Italská televize vysílala v únoru ve třech pokračováních dokumentární film o díle našich slovanských apoštolů Cyrila a Metoděje. Protože operatéri nedostali dovolení natáčet cokoli v ČSSR, musel se film omezit na reprodukce s fotografií míst a archeologických nálezů ve Starém Městě a Mikulčicích a pak na záběry z Makedonie, jejíž televize vyšla ochotně vstříc. Film ukazoval především dílo Metodějových žáků kolem Ochridy, kam se utekli po vypuzení z Velké Moravy, mozaiky a fresky z kostela sv. Klimenta Ochridského, předního Metodějova žáka. Autorem textů a vědeckým poradcem byl náš

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

dominikán Otec Jiří Maria Veselý, který před léty pracoval na velehradských vykopávkách. * Ve výroční den smrti sv. Cyrila, 14. února, byla v bazilice sv. Klimenta, v níž byl tento náš věrozvěst pochován r. 869, slavnostní mše svatá; spolu s kard. Tomkem, který kázal na téma „Cyril a Metoděj, dva světci, kteří pohlí světem“, koncelebroval i náš Otec biskup Jaroslav Škarvada. * Otec biskup Škarvada zastupoval české katolíky také při mši svaté za záhřebského arcibiskupa kard. Aloise Stepince, spolu s naším arc. Beranem a kardinály Mindszentym a Wyszyńským oběti stalinské persekuce církevních představitelů, v 26. výroční den jeho svaté smrti 10. února. * Svatý Otec poslal soustrastný telegram švédskému králi Karlu XVI. Gustavovi, vládě a celému národu k zavraždění ministerského předsedy Olofa Palmeho; „prosím Boha, aby přesvědčil všechny, aby upustili od jakéhokoliv násilí a spolupracovali v bratrství a pokoji,“ čteme v něm. * K svátku litevského nebeského ochránce svatého Kazimíra adresoval Jan Pavel II. zvláštní list předsedovi tamní biskupské konference arc. Pilonisovi; zdraví všechny věřící, děkuje jim za neohrožené svědectví věrnosti víře a k 600. výročí pokřestění jejich vlasti, které připadá na příští rok, jim už nyní přeje, aby připomínka byla podnětem k prohloubení víry a přinesla hojné duchovní ovoce. * Dalším poselstvím, určeným celému katolickému světu, k Světovému dni modliteb za kněžská a řeholní povolání - připadlo na 4. neděli po velikonočních, neděli Dobrého pastýře, 20. dubna - zval věřící k modlitbě na tento úmysl; s radostí konstatoval, že roste počet těch, kdo se hlásí do výhradní služby Bohu, stále však „dělníků na duchovní žni“ je málo. * Při generálních audiencích a nedělním Anděl Páně sv. Otec několikrát zval k modlitbě za republiky Filipiny a Haiti, které se octly na historicky významném rozcestí své vnitropolitické situace. Tamní věřící nabádá k národnímu usmíření, k potlačení nenávisti a touhy po pomstě za dlouho snášená příkoří a k obětavé práci na obnově země. * Tzv. Ekumenická cena, kterou každoročně uděluje vatikánský Sekretariát pro jednotu křesťanů, byla letos poprvé udělena rumunskému prof. Dumitriu

Snagovovi z Bukurešti za jeho disertaci „Svatý stolec a Rumunsko v letech 1850-1866“. * 44. světový eucharistický sjezd v roce 1989 se bude konat v Seulu v Koreji. * Kard. Willebrands, předseda vatikánského sekretariátu pro jednotu křesťanů, poslal list oběma předsedům smíšené anglikánsko - katolické komise; naznačuje v něm, že katolická církev by v budoucnu mohla uznávat platnost anglikánských kněžských svěcení, budou-li odstraněny jisté věroučné překážky, které dosud nebyly překonány; tato svěcení dosud uznávaná nebyla, jednak protože anglikánský rituál z r. 1552 se značně odchýlil od rituálu katolického a od katolické víry v Eucharistii jako obět', jednak protože anglikánská církev ztratila apoštolskou posloupnost. Nyní se věroučné rozdíly umenšily, zato však svěcení žen na kněze otázku zase zkomplikovalo.

Svatý Otec přijal v audienci m.j. generálního guvernéra Kanady paní Jeanne Sauvé - mluvilo se též o nové cestě papežově do Kanady, především k severským Indiánům, u nichž v září r. 1984 pro mlhu nemohl přistát; arcibiskupa z Manily na Filipínách kard. Sina, který přijel do Říma na zasedání sekretariátu biskupského synodu, ale též aby Janu Pavlu II. referoval o situaci v zemi a poděkoval mu za pomoc modlitbou, aby přechod od Marose ke Cory Aquinové se udál bez krveprolití - podle novinářů sv. Otec kladl kardinálovi na srdce, aby církev zůstala mimo politickou moc, což mu kardinál přislíbil, už nyní. Prý si na to dávají pozor; prezidenta Libanonu Amina Džemajela, který snad požádal sv. Otce o novou pomoc, aby se do jeho země vrátil klid a mír - jen několik dní potom odjel do Libanonu a Sýrie sekretář kongregace pro mimořádné církevní záležitosti, vatikánský ministr zahraničí, mons. Silvestrini, prý aby zajistil možnosti zprostředkování Svatého stolce mezi válčícími stranami; účastníky 3. mezinárodního symposia o boji proti hladu a na podporu práva na život a na lidské svobody - v proslovu jednak opakoval výzvu na pomoc všem, kdo trpí hlad, kdo jsou sužováni válkami a terorismem, ale též odsoudil potrat, jako útok proti životu, stejně odsouzení hodný jako jsou válka a terorismus; lidský život od jeho prvního počátku bránil též při audienci udělené

vedoucím mezinárodní federace různých hnutí „Právo na život“, které uspořádalo v Římě symposium o škodlivosti potratu, umělého oplodňování, pokusů s lidskými zárodky a eutanazie - bránit život znamená stát tam, kde je pravda, pravda o důstojnosti, dané Bohem každé bytosti. Pak sv. Otec přijal opět římské faráře a kněze, kteří pracují ve farní duchovní správě - audience i letos byla spíše přehledem o náboženské situaci města Říma, kde je účast na nedělní mši průměrně dost nízká, jeden farář mluvil o 2 % ze svých 30,000 farníků - v závěrečném projevu sv. Otec kladl římským farářům na srdce především péči o mládež nad 15 let; účastníky symposia, které pořádalo Jeruzalémské středisko usilující o porozumění a usmíření mezi příslušníky různých náboženství a jemuž byli přítomni křesťané, židé a mohamedáni - víra v společného, jediného Boha, spravedlivého, ale i milosrdného by měla nás stále víc sblížovat, abychom pak své náboženské přesvědčení dovedli dát konkrétně do služeb lidstva a usilovat o odstranění všech politických, rasových i náboženských sporů, které se stále táhnou jako černá nit lidskými dějinami.

★

Náboženské zprávy z Československa

Redakce časopisu „Otázky míru a socialismu“ přece jen reagovala na dopis, který jí poslal pražský Otec kardinál Tomášek a kterým protestoval proti nepravdivým tvrzením, týkajícím se katolické církve a její hlavy papeže Jana Pavla II. Svou odpověď posílá prostřednictvím církevních tajemníků všem kněžím v duchovní správě; aniž je seznamuje se zněním Tomáškovy dopisu, překrucuje fakta o náboženské situaci v zemi a zvláště o velehradské pouti a podivuje se, že Tomášek považuje za nutný předpoklad k světovému míru respektování spravedlnosti a lidských práv. * Milánský deník Corriere della Sera přináší článek svého redaktora o církvi v ČSSR; kard. Tomášek ho sice přijal, „ale žádné interview,“ řekl mu. Redaktor si pak všimá především neobozáčených biskupských stolic a kolaborantského sdružení Pacem in terris, režimem podporovaného; v českých zemích prý na konci r. 1983 bylo pro 4336 farností 3098 kněží, na

DEN OTCŮ

připadá letos na 15. června. Potěšte svého tatínka pěkným blahopřáním, které máme v české, slovenské a anglické řeči.

Potřebujete-li dárek, najdete u nás české a slovenské recorty, kazety, knihy, dřevěné korbělky, keramické puřlity, popelníky, kafičko s rumem. Pro zábavu hrací karty, mariášky a taroky.

Máme velký výběr dárků pro každou příležitost. Nabízíme vám křišťálové sklo, keramiku, české granáty, kuchyňské potřeby, kuchařky, šátky na hlavu, bonboniéry, kapesníky, panenky z Československa, náboženské sošky a růžence.

Určitě si budete moci vybrat něco krásného a užitečného.

Jaroslav Pecháček: Masaryk, Beneš, Hrad.

(Masarykovy dopisy Benešovi.) \$7.85, pošt. \$9.00.

Martina Navrátilová: „Já jsem já“ (autobiografie světoznámé tenistky). Dústrované, brož., \$15.00, pošt. \$16.25.

Autoatlas Československa, \$6.50, pošt. \$7.95.

V. Páral: Soukromá vichřice, Mladý muž a bílá velryba, \$6.75, pošt. \$8.25.

Emma Jarošová: Dům u dvou skotíků (roztomilé vyprávění pro milovníky psíků a jiných zvířátek), \$8.50, pošt. \$10.00.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zasílali o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obsloužíme.

Obchodní hodiny:

Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V neděli zavřeno.

Slovensku pro 1330 farností 1390 kněží. K interview byl zato připraven inž. Janků, vedoucí církevního sekretariátu při federální vládě: v zemi je naprostá náboženská svoboda, všichni bez výjimky však musí respektovat státní zákony a odsoudil „pokusy reakčních sil zneužít náboženství k protisocialistickým cílům.“ * O skutečném počtu kněží dá obraz statistika, kterou poslal svým kněžím k vánocům českobudějovický kapitulní vikář Josef Kavale: pro 432 farností má 156 kněží, včetně duchodců, kteří ještě vypomáhají v duchovní službě. Z nich jen 52 má pod šedesát let. Loni v diecézi odešlo na věčnost 14 kněží, na jejich místo nastoupili čtyři novokněží. Kap. vikář Kavale zve k modlitbě za kněžská povolání a za vytváření takových podmínek v rodinách, aby z nich mohla vyrůst kněžská povolání. * Příhlášky do nového akademického roku v CMBF v Litoměřicích se přijímaly do 10. března. Podle soukromých zpráv se přihlásilo 110 kandidátů: 32 pro diecézi Olomouc, 29 pro Brno, 19 pro Prahu a po deseti pro ostatní diecéze. * K diskreditování kněží v očích věřících zdá se, že režim sahá k metodám z padesátých let, totiž k obvinění z přečinů proti pohlavní morálce. Z toho důvodu byl v noci na 4. únor zatčen farář z Jesenského u Rimavské Soboty Štefan Gerbec; pravdou je, že farář Gerbec byl aktivní a oblíbený v duchovní správě a mezi mládeží, zasazoval se o práva věřících, např. kritizoval jednání učitelky na základní škole, která se vypovídala dětí, kdo chodí do kostela, zda rodiče pomáhali při stavbě fary, zda jim farář promítal diapozitivy apod. Za „zneužívání dětí“ byl r. 1969 odsouzen farář Štefan Janega na 8 let vězení; při výslechu se ptali dětí 8-10 letých, zda jim farář hladil „pohlavie“, ty rozuměly „po hlavě“, a tak přisvědčily... Nadarmo bylo uvedení celé věci na pravou míru. * ČSSR musely diecéze uveřejnit „opravené“ vydání úmyslů Apoštolátu modlitby; tak při dubnovém, misijním je vyneseno, že jde o mládežnické organizace, které pracují ve prospěch Třetího světa; a červnový všeobecný v ČSSR zní: „Za všechny nemocné a trpící křesťany...“, kdežto má být: Za všechny pronásledované pro Krista, nebo trpící jakoukoliv diskriminací, aby Kristus byl jejich posilou a útěchou.

Z týdeníku čs. církve husitské Kostnické jiskry, v referátě o zasedání Ekumenické rady církví 7. ledna, se dovídáme, že

je v tisku revidovaný ekumenický text Nového zákona s ilustracemi, který vyjde tento rok. Opravený text ekumenického překladu vyjde péčí katolické Charity, sazba prý se použije pro nové ekumenické vydání, „ovšem bez apokryfů“ (myslí se části Písma, které evangelické církve nepřijímají). Členské církve měly do konce února ohlásit své členy pro přípravnou komisi pro oslavy 400. výročí J.A.Komenského r. 1992. * KN z 16. února přináší část z řeči, kterou nad hrobem Jaroslava Seiferta při uložení do rodinného hrobu v Kralupech nad Labem pronesl tamní děkan Dušan Řezanina, „paxteriér“. O břevnovském pohřbu KN nereferují. * 12. února zemřel třebičský děkan Miloš Václav Dočekal; v úmrtním oznámení čteme, že „plností kněžství byl obdařen v roce 1966“ - že by byl tajným biskupem? V Třebíči-Zámku, u baziliky sv. Prokopa, působil od r. 1973. Bylo mu 63 let. * 17. dubna se konalo v Bratislavě shromáždění, aby zmobilizovalo všechny věřící ke květnovým volbám do NV a Federálního shromáždění. Shromáždění organizoval Výbor církevních a náboženských činitelů v ČSSR, založený po loňském červencovém všekřesťanském shromáždění; měla se tehdy tak odvést pozornost od velohradské pouti. * „Metodov boj“ je titul knihy Richarda Marsina; myslí se především boj o zavedení slovanské liturgie; v poslušnosti režimní linie se využívá skutečných nedorozumění a neobjektivního informování Říma a zdůrazňuje politický a kulturní význam díla našich věrozvěstů. * Loňského 1100. výročí smrti sv. metoděje je věnován článek Josefa Žemličky „Velká Morava a byzantská misie“ v Čs. časopise historickém. Přijetí křesťanství podle autora mělo cíle výhradně politické.

★

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

V Bratislavě žije dnes 416.000 lidí. Z toho je 92 % Slováků, 5 % Maďarů, 3 % Čechů a 1 % jiných. Denně projíždí městem 600 nákladních aut, většinou směrem k Maďarsku /a dál do SSSR/. Byla zahájena stavba podzemní dráhy; trasa probíhá částečně pod Dunajem. Průměrná čekací lhůta na byt je 7 let. * Eva Šimečková - matka autora knihy „Žabí rok“ vydané Indexem - je od 3.3. nezvěstná. Nevrátila se po večerní procházce do svého bytu a asi byla zatčena. * Vedení KSČ se zdá ráh přejít od brežněvovské

stagnace ke gorbačovské dynamice, protože kádry mají strach ze změn, které už jednou vyústily v tzv. pražské jaro. * Za posledních 9 měsíců v r. 1985 se v čs. poště ztratilo 5,200 zásilek. * Když se kanadský pensista českého původu Václav Keller vrátil do ČSSR, myslel si, že jede do blahobytu s pravidelným přílivem kanadských dolarů. Za 6 měsíců byl zpátky na Západě. Usadil se v Anglii, kde má občanství. * Komisařem čs. účasti na EXPO 86 je RNDr. Josef Kuba. Ústředním tématem expozice bude pozvání do ČSSR. * Za 1 Tuzex kupon se dostane 5 Kčs. To znamená, že za 1 US dolar se dostane 25 až 30 korun. Americký turista dostane za 1 US dolar jen 8 Kčs. * Vasil Biľak propagoval v Záp. Německu pití plzeňského piva. * V Brně byla otevřena první část podzemky, před nádražím. * Kolín, Plzeň, Brno, Příbor a Lipník nad Bečvou byly prohlášeny za městské památkové rezervace. * Počet vysoké zvěře v českých zemích se odhaduje na 21,000. * Trať mezi Ústím nad Labem a Prahou byla elektrifikována. * Na Slovensku je asi 92,000 cikánských dětí ve školním věku. Jen 83 % z nich do škol chodí pravidelně. * Angl. policie vyšetřuje činnost čs. vojenského atašé plk. M. Merhauta; jistý B. Gentleman, 27, se přiznal, že dotyčnému předával tajné informace a byl za to placen. * Čs. poštovní známka vydaná na počest EXPO 86 má hodnotu 4 Kčs. Senzací budou prý čs. systémy Actoscope a Selectorama. * 12. února zemřel v Praze dirigent Václav Smetáček, 79. Vedl m.j. pěvecký sbor Hlahol. * Ústí nad Labem má nyní 106,000 obyvatel; byly pohlceny Chabařovice a Neštémice. * Nová sedačková dráha na Pláň u Špindlerova Mlýna odbaví 900 lyžařů za hodinu. * Letecké pluky v Hradci a Písečce mají nyní bitevní letadla SU-25, která se prý osvědčila v Afghánistánu. * Rakety SS-22 a SS-23 jsou umístěny v prostorech Doupov, Jince, Mimoň, Bělečko, Hanácká louka a VVP Libava, jakož i v Malackách a v Oremlázi. * Kapucínské zahrady v Brně jsou nyní přístupné veřejnosti. * Zlín má nyní nejmodernější koželuznu. * P. Colotka a inž. Lacko jsou zapleteni do aféry „ojetých“ aut. * Celník J. Pták dostal 3 roky za pašování videorekordérů z Rakouska.

Delegaci KSČ na XXVII. sjezdu KS SSSR vedl sám prezident Husák, doprovázeli ho předseda vlády ČSSR Štrougal, tajemníci ÚV KSČ Biľak a Jakeš

a velvyslanec v Moskvě Zavadil. Jak RP tak i LD přinesly úplný text řeči Gorbačovovy, vůbec sjezdu věnoval tisk velkou pozornost; pozdravy zahraničních delegátů jsou před uveřejněním patřičně „upraveny“, zvláště z pozdravu italského Ugo Pecchioliho je vynechána jakákoliv zmínka o právu jednotlivých KS na rozdílné názory a na „vlastní cestu“. * „Gorbačovský vítr“, který pro některé novináře na Západě dával tušit „jaro“, do Prahy-zdá se nepronikl; aspoň to nelze vyčíst mezi řádky, ani z referátů o krajských a okresních konferencích, které měly připravit XVII. sjezd KSČ, který začal 24. března. Na nejvyšších místech nedošlo k žádným změnám ani ve funkci krajských sekretářů - třebaš prý se tajemníci z Hradce Králové a Ostravy chtěli vzdát ze zdravotních důvodů. Zato bylo změněno 75 ze 127 okresních tajemníků. * Ve dnech 23. a 24. května se konaly volby do všech zastupitelských orgánů, do NV, Sněmovny lidu a Sněmovny národů Federálního shromáždění. * V Tribuně z 12. února najdeme úryvek z rozhovoru, který poskytl tenista Ivan Lendl časopisu Der Spiegel; úryvek jsou odpovědi na otázky stran postoje Lendla k ČSSR: čeká na zelenou kartu, tj. na povolení k trvalému pobytu v USA; redaktor at' se zeptá „jich“, proč ho nenominovali do družstva pro Davisův pohár; jeho vlastní že je Connecticut, „kde mám svých šest psů, kde hraji golf a scházím se s přáteli.“ Že by Tribuna tak chtěla Lendla „shodit“? * International Herald Tribune uveřejnil článek o životě v Praze „Politická poslušnost za pohodlný život“; podle názoru pražského velvyslance USA je v nynější době v Sovětském svazu více svobodné diskuse a zajímavé debaty než v Praze. Autor článku se také setkal s dp. Václavem Malým, bývalým mluvčím Charty 77, knězem bez státního souhlasu, dnes topičem v jednom malém hotýlku. „Mám rád lidi z Charty“, řekl mu, „ale často se lišíme v názorech na politiku... Naši lidé potřebují jisté hodnoty a naději, která přesahuje tuto dobu.“ Inž. Janků v rozhovoru hájil odnímání státního souhlasu kněžím profesionálními důvody: „Chirurg přece nemůže operovat leč jen v nemocnici.“ A přísloví: „Či chleba jíš, toho píseň zpívej“ - redaktor tu narážel na státní plat kněžím - inž. Janků řekl, že nezná... * „Manipulace pravdy úpravami na historických fotografiích“ - je titul článku v milánském deníku Il Giornale; tak na jedinou zmizí z fotografie

skupiny partyzánů Rudolf Slánský, nebo z nějaké slavnosti Vladimír Clementis - a fotografie je znovu opravena, když se ony osoby případně zas octnou „v milosti“, nebo místo dřívější postavy je najednou na stole jenom láhev... * Ladislav Bitman, někdejší zástupce ředitele 8. odboru čs. tajné služby, která se zabývala „desinformací“ dnes uprchlík v USA, potvrdil, že jeho úřad poskytoval pomoc italským Rudým brigádám, s dobrozdáním Moskvě, aby tak budil těžkosti v USA a vztahům mezi Itálií a NATO. * Městský soud v Bratislavě odsoudil dva muže, kteří si loni 27. září pomocí rukojmí chtěli vynutit přechod čs. hranic do Rakouska, na 15 a 13 let vězení v třetí nápravně výchovné skupině. * Podle RP z 4. února převýšil počet obyvatel Bratislavy 400 tisíc, nejvíce jich přibývá přistěhováním. Zdá se tedy, že Bratislava by už předstihla Brno - oč dlouho usiluje... - 18. února zemřel v Praze ve věku téměř 80 let národní umělec PhDr. Václav Smetáček, rodák brněnský, budovatel a dirigent orchestrů hlavního města Prahy FOK, Filmového symfonického orchestru a České filharmonie, velký propagátor české hudby v zahraničí. Státní pohřeb se konal 28. února v Domě umění, kde promluvil mj. ministr kultury Klusák. Máme před sebou dvě úmrtní oznámení: jedno vydalo ministerstvo kultury a Svazy československých a českých skladatelů - je otištěno, co k úmrtí přinesl tisk; na druhém, vydaném rodinou, čteme verše z 2. listu sv. Pavla Timotejovi (4,6-8): „Chvilu, kdy mám odejít je tady. Dobrý boj jsem dobojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem uchoval. Ted' mě čeká už jen věnoc spravedlnosti“ a z Velepísne (8,6): „Silná jako smrt je láska...“ Pohřeb byl v kruhu rodiny - „podle přání zesnulého“ - a zádušní mše svatá u Sv. Markéty v Břevnově. * Dále zemřel: ministr zemědělství v první poválečné vládě slovenský komunist Julius D'uriš, smutně proslulý provedením združstevněním půdy, pak předseda pověřenců a ministr financí; v r. 1963 odešel do důchodu; krátká zpráva naznačuje, že se pak octl v nemilosti. * V prosinci m.r. žádalo v Rakousku o politický azyl 350 osob z ČSSR. * Do NSR se z ČSSR v r. 1985 vysťahovalo 53 občanů německé národnosti. * Podle rozpočtové zprávy MZO si do konce června 1985 upravilo vztah k čs. režimu 10,648 emigrantů z NSR a 5,985 ze Švýcarska. Za upravení zaplatili 116 milionů DM.

Jeruzalém. — Britská ministryně Margaret Thatcherová byla ve dnech 24.-27. května na oficiální návštěvě Izraele. Při rozmluvě s Yitzhak Rabinem, izraelským ministrem obrany a vrchním správcem okupovaných palestinských území, mu navrhla, aby v územích Gázy a Předjordánie byly zorganizovány svobodné volby, a aby se Izrael postaral o zlepšení životní úrovně tamního obyvatelstva. Rabin však tyto návrhy zamítl. V obou obsazených územích Izrael volby zakázal od r. 1976, kdy při nich obdrželi zdrcující většinu přívrženci PLO a Izrael považuje PLO za teroristickou organizaci, která nereprezentuje všechny Palestince. Thatcherová navrhuje tyto volby, aby si Palestinci mohli vyvolit umírněné zástupce, kteří by se zúčastnili mírových jednání na Blízkém východě; Rabin však říká, že obyvatelé zabraných území by si opět vyvolili přívržence PLO. Od r. 1982 téměř ve všech palestinských obcích na území Západního pobřeží Jordánu byla zavedena nucená vojenská správa. - Rabin se také domnívá, že zlepšení úrovně palestinského obyvatelstva v obsazených územích má být spíše starostí západoevropských zemí a nikoliv Izraele, což železnou dámou Británie poněkud udivilo, poněvadž Západ po desetiletí vydržoval Palestince v jejich uprchlických táborech. Thatcherová také nazvala, k zřejmé nelibosti některých Izraelitů, izraelskou okupaci za „dočasnou“ a vyslovila názor, že Předjordánie by mělo být spojeno s Jordánskem v jakýsi druh federace.

S tímto by ministerský předseda Peres souhlasil, protože tím by byl vyřešen populační problém Izraele v budoucnosti. Dnes žije v Izraeli, včetně okupovaných území, více než 3 miliony Židů a 2 miliony Arabů; Arabové však mají větší porodnost, a tak ve vzdálenější budoucnosti by měli v Izraeli většinu. Strana Likud však chce tento problém vyřešit radikálně: zabraná palestinská území chce prostě anektovat a tamní arabské obyvatelstvo se buď spokojí s obecní samosprávou, anebo má být prý deportováno. Thatcherová se na britském konsulátě v Jeruzalémě také setkala s osmi umírněnými politickými osobnostmi Palestinců. Tyto jí odevzdaly petici, požadující, aby organizace PLO byla zúčastněna na mírových jednáních o Blízkém východě, a zároveň odsuzující americký letecký útok na Libyi 15. dubna. Thatcherová však připomenula, že v říjnu 1985 zástupci PLO odmítli v Londýně podepsat prohlášení, že PLO se zřiká terorismu a uznává právo Izraele na existenci. PLO v první řadě by se musilo zřici terorismu a přijmout rezoluci OSN číslo 242. - Dne 27. května se Thatcherová pochvalně vyslovila o palestinských politických osobnostech, s nimiž se den předtím setkala; zdůraznila jejich umírněnost, zamítnutí terorismu a přijetí rezoluce OSN 242, uznávající právo Izraele na existenci. Proto prý - podle jejího mínění - tyto osobnosti by měly být součástí palestinské delegace na budoucích mírových jednáních o Blízkém východě. V týž den také přišla s návrhem, aby byl jmenován neustranný

LETEM

SVĚTEM

úředník OSN, který by byl na území Západního pobřeží Jordánu spolkou mezi palestinským obyvatelstvem a Izraelem; izraelská vláda však ihned tento návrh také zamítla. - Thatcherová proto svým hostitelům hned připomněla, že tato její přátelská návštěva v Izraeli vůbec neznamená, že by vztahy Anglie s arabskými zeměmi ochladly; Anglie je prý stále rozhodnuta uchovat si dobré styky s oběma stranami zúčastněnými na konfliktu na Blízkém východě.

New York. — President Senegalu Abou Diouf, současný předseda Organizace africké jednoty, která má 50 členských zemí, předložil 27. května před Valným shromážděním OSN v New Yorku návrh své organizace za ekonomickou obrodu afrického kontinentu. Podle tohoto návrhu moderní průmyslové země by měly poskytnout na ekonomický rozvoj Afriky v příštích pěti letech 80 bilionů dolarů. Africké země ze své strany by se za této „pětiletky“ snažily zmobilizovat své vlastní zdroje ve snaze vyvarovat se ekonomické pohromě; doufají, že tak budou samy moci poskytnout celé dvě třetiny potřebných prostředků na uskutečnění plánované pětiletky. Bez výpomoci bohatých zemí se však tento plán nebude moci uskutečnit. Bohaté země také budou musit podstatně snížit své pohledávky u afrických zemí. Zahraniční dluh afrických zemí totiž obnáší 174 bilionů dolarů. Pomoc Spojených států - nejštědřejšího dárce výpomoci Afriky - bude nepostradatelná, a Západ bude musit svou výpomoc Afriky zdvojnásobit. Vlády afrických zemí si prý však nadále vyhrazují pro sebe právo

činít hlavní rozhodnutí v oboru svého ekonomického rozvoje; přitom má být povzbuzena také pozitivní role soukromého sektoru podnikání. To znamená, že mnohé africké režimy chtějí dále pokračovat v uskutečňování „afrického socialismu“ či jiných forem socialismu, a kapitalistický Západ jim to má financovat. Diouf k tomu dodal, že v této věci je nutno vyvarovat se „ideologických pří“, protože jde o záchranu celého afrického kontinentu a o obrodu jeho ekonomie. - Ministr zahraničí Nigerie Akinyemi ujistil přítomné, že v plánované pětiletce bude učiněn hlavní důraz na rozvoj afrického zemědělství a produkci potravin. Zatímco v letech 1981-84 africké obyvatelstvo vzrůstalo o 3 % ročně, africká zemědělská produkce rostla pouze o 1 % ročně, takže dnes prakticky život každého pátého Afričana závisí na dovozu potravin z jiných kontinentů a z Jižní Afriky. V uvedené době zemědělství v Africe utrpělo jednak katastrofálním suchem jednak omyly vlád v jejich ekonomické politice v oboru zemědělství a v neposlední řadě organizovanou neschopností vládních autorit. - Delegáti průmyslových zemí se však obávají, že ani tato velmi štědrá výpomoc by Africe asi příliš nepomohla, stejně jako nic nepomohly obrovské půjčky, poskytnuté africkým vládám v minulosti a dnes nejsou schopny je splácet. Ekonomie afrických zemí nadále trpí neschopnou a špatnou správou, ministři afrických vlád si vyhrazují právo rozhodovat o věcech, kterým nerozumějí a tak je stále nebezpečí, že v ekonomické politice budou africké vlády nadále konat vážné omyly.

Také někteří afričtí samovládci si budou nadále vyhrazovat lví podíl z cizí výpomoci jen pro sebe. - Ve Washingtoně státní tajemník Shultz řekl, že USA nemohou vyhovět této africké žádosti, a že zodpovědnost za růst ekonomického blahobytu v Africe musí Afričané v první řadě nést sami. Spojené státy se prý pokusí nalézt jiný plán pro ozdravení africké ekonomie. President Reagan ze své strany poznamenal, že africké země by užily poskytnuté štědré výpomoci pro bezprostřední překonávání hladu a bídy, že však nic základního by nebylo podniknuto pro budoucnost. Hlad a bída v Africe mohou být překonány pouze v rámci celkového ekonomického vzrůstu a sociální spravedlnosti. Afričané žádají bohaté dary od pokročilého světa; ze svých ekonomických svízeli však vyjdou pouze svou vlastní prací, pílí a přičiněním. Jiné země jim pouze mohou poskytnout finanční a technickou výpomoc, kterou by ovšem nechtěly vidět nakonec jen v rukou vládnoucí kasty či revolučních hnutí, orientovaných na Moskvu.

Walker, Calif. — Autobus, plně obsazený staršími výletníky ze Santa Monica, se zřítíl z klikaté horské serpentiny do rozvodněné horské řeky Walker, 90 mil jihovýchodně od Reno, Nev.; přitom přišlo 18 lidí o život a 24 jich bylo zraněno. Řeka je na těch místech prudká a až 7 stop hluboká. Toto neštěstí bylo zaviněno příliš rychlou jízdou. - K nejhorší autobusové nehodě došlo předtím ve Spojených státech 5. června 1980. Tehdy se výletní autokar na cestě z texaského Dallasu do Branson, Mo., plný též starších výletníků, zřítíl u Jasper, Ark., do 40 stop hluboké rokle; přitom bylo zabito 20 lidí a zraněno 13.

Los Angeles. — Dne 8. června se budou v Rakousku konat konečné presidentské volby; voliči rozhodnou mezi dvěma kandidáty, jedním z nich - jak známo - je Kurt Waldheim, bývalý generální tajemník OSN; Světový židovský kongres jej však obviňuje z účasti na nacistických zločinech. Za 2. světové války jako esesácký důstojník na Balkáně z Hitlerova rozkazu prý předával informace o jugoslávských partyzánech, kteří pak byli hromadně popraveni, a řídil přepravu řeckých Židů do vyhlazovacích táborů v Německu. Už v r. 1938 po An-

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

**NOVA KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.**

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermáková tř.
(hned vedle berwynské pošty)
jeji majitelé

STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN
vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

šlusu prý vstoupil do nacistické strany. - Po válce však se snažil svou nacistickou minulost popírat a zakrývat. Nyní US židovské organizace rozdaly americkým občanům milion pohlednic s fotografií Waldheima jako „esesáka“, a Američané jsou vybízeni, aby poslali tyto pohlednice prezidentu Reaganovi se žádostí, nedat Waldheimovi vstupní vízum na území Spojených států dokud se neospravedlní z obvinění a průkazně nedokáže, že nikdy neměl účast na nacistických válečných zločinech. Waldheim tato obvinění energicky zamítá.

Dhaka. — V Bangladéši došlo 26. května večer - na řece Meghna, 135 mil jižně od hlavního města Dhaka - v důsledku prudké bouře na mořském pobřeží, k obrovskému neštěstí: dvouposchodový člun, na kterém se plavilo asi tisíc lidí, ztroskotal: přitom zahynulo na 600 cestujících, ve velké většině žen a dětí. Bylo nalezeno však pouze asi 200 mrtvol, ostatní byly rozbourány vlnami odneseny do oceánu.

Santo Domingo. — V Dominikánské republice zvítězil při volbách 78-letý, poloslepý, Joaquín Balaguer, kandidát křesťansko - sociální reformní strany, pravice politického středu, nad 51-letým Jacobo Majluta, který byl kandidátem Dominikánské revoluční strany. Dříve zvítězily strany politického středu také v Salvadoru, v Guatemale a v Kostarice. Balaguer byl předtím už třikrát zvolen prezidentem země - v letech 1966, 1970 a 1974. Rovněž v jihoamerické Kolumbii zvítězil kandidát strany politického středu, Virgilio Barco, proti konservativci Alvaro Gómezovi. Dosud byl prezidentem konservativce Belisario Betankur. Pouze však asi 50 % voličů se dostavilo k urnám. V Kolumbii už 10 let armáda musí vést války proti komunistickým partyzánům: přitom už zahynulo na 300.000 lidí.

Manila. — Filipínská prezidentka Corazón Aquinová jmenovala 50 členů vládní komise, která má sepsat novou ústavu Filipín: svou práci má začít hned začátkem června. Do této komise bylo také přijato šest přívrženců bývalého prezidenta Ferdinanda Marcose, členů jeho strany „Hnutí nové společnosti“, mezi těmito je Blas Ople, v Marcosově vládě ministr práce. Teodulo Natividad bývalý náměstek ministra obrany a tři kongresníci

bývalého Marcosova parlamentu. Ople pochválil toto rozhodnutí, aby v komisi připravující ústavu země, byla spoň symbolicky zastoupena opozice. Toto je podle jeho slov „prvním krůčkem“, který „nakonec může vést k politickému smíření na Filipínách“ a k rozvoji „silného demokratického pluralistického systému.“

Moskva. — Jevgeny Velikhov, místopresident Sovětské akademie věd oznámil, že počet mrtvých v důsledku katastrofy v Černobylu stoupl do 29. května na 23 a že aspoň dalších 50 dalších je v kritickém stavu. Dva nepoškozené reaktory v Černobylu budou moci být dány opět do provozu v době několika měsíců. V třetím reaktoru, poškozeném ohněm, se asi nikdy elektřina už vyrábět nebude. Radioaktivita v blízkém okolí reaktoru je dosud příliš silná, takže lidé tam nemohou pracovat; všechny čisticí práce se konají pomocí robotů, řízených z povzdálí. Asanaci v nedalekých vyklizených městech už prý mohou provádět kvalifikovaní dělníci, oděni do ochranných obleků. Příčinou této velké nehody prý bylo „několik lidských omylů“; Velikhov však neudal, o jaké omyly šlo. Také řekl, že všechny těhotné ženy, které byly ve dnech po pohromě v blízkosti místa nehody, byly povinně podrobeny potratové operaci. - Někteří američtí nukleární vědci se domnívají, že v budoucnu v Sovětském svazu v důsledku katastrofy reaktoru v Černobylu, statisíce lidí onemocní a zemře na rakovinu.

Damašek. — Izrael veřejně prý sice prohlašuje, že neplánuje žádný vojenský útok proti Sýrii, avšak vojenské kruhy v Damašku mají za to, že potají prý takový útok připravuje. Chce leteckým náletem zničit a

tak „vyzkoušet účinnost“ nové syrské protiletectvé obrany, která se právě buduje v libanonském údolí Bekaa. Tento útok však bude proveden asi teprve později, až se po Peresovi v říjnu stane ministerským předsedou Izraele Yitzhak Shamir z radikální koalice Likud. Izrael údajně očekává, že Reaganova vláda s tím bude souhlasit; jednak Washington podezřívá Sýrii z účasti na mezinárodním terorismu, jednak obdrží potom od Izraele vítané zprávy o nových sovětských protiletadlových střelách, které mají být do údolí Bekaa dopraveny. Syrský místopresident Khaddam právě odletěl do Moskvy, aby informoval kremelské vládcy o obavách syrské vlády z hrozícího izraelského útoku.

Washington. — William Wilson, první US velvyslanec ve Vatikánu, najednou rezignoval 19. května ze své funkce. Baptistické církve ihned požádaly presidenta Reagana, aby už toto uprázdněné místo neobsazoval, protože prý by to bylo nespravedlivé a protiústavní. Vždyť i oficiální navázání styků s Vatikánem prý bylo „nebezpečné míchání záležitostí církve a státu.“

Varšava. — Polské komunistické autority oznámily 31. května, že byl konečně vypátrán a zatčen 31 letý Zbigniew Bujak, hlavní podzemní vůdce svobodné federace dělnických odborů „Solidarita“, který se v posledních pěti letech skrýval a z podzemí řídil demonstrace a jiné akce proti komunistickému útisku v Polsku. Prý bude souzen vojenským soudem z obvinění, že se pokoušel svrhnout polskou „ústavní“ komunistickou vládu. Může být odsouzen i k smrti. Nic nebylo prozatím oznámeno o okolnostech či místě

jeho zatčení. Má se zato, že se soudním procesem se začne až po sjezdu polské komunistické strany na konci června. Lech Walesa řekl, že Buják byl „jediným z nejotevřenějších a nejstatečnějších bojovníků za občanská práva a za věc Solidarity.“ Děkoval mu za vše, co pro společnou věc polských dělníků vykonal, přislíbil mu, že „budou stále stát za ním“, a „načasování“ jeho zatčení jasně spojuje s potřebou Jaruzelského režimu dokázat na sjezdu polské komunistické strany, že „normalizace poměrů“ je v Polsku skončena, o čemž si však on sám Walesa dovoluje silně pochybovat.

Město Guatemala. — Pět presidentů středoamerických republik - José Napolen Duarte ze Salvadoru, Oscar Arias z Kostariky, José Azcona Hoys z Hondurasu, Daniel Ortega z Nikaragvy a Marco Vinicio Cereyo z Guatemaly - se sešlo na vrcholné konferenci, aby spolu jednali o mírové smlouvě ve Střední Americe, navrhované vládami čtyř zemí, zvaných Contadorská skupina, to je Mexika, Venezuela, Kolumbie a Panamy. Zúčastněné země však se o této věci nemohou dohodnout kvůli některým vážným protichůdným zájmům. Nikaragva má např. 100.000 vojáků ve zbraní, zatímco armády sousedních zemí jsou nepatrné. Sousední země se cítí obrovskou armádou Nikaragvy ohroženy a požadují její zmenšení. Diktátor Nikaragvy Daniel Ortega však odmítá vyhovět této jejich žádosti, protože Nikaragva prý

musí bojovat proti rebelům, podporovaným Spojenými státy, a zároveň musí být vojensky připravena na odrazení možného útoku od Spojených států. Na druhé straně Nikaragva silně zamítá organizování stálých manévrů Spojenými státy v Hondurasu a v Karibském moři na hranicích a při pobřeží Nikaragvy, protože tyto manévry se mohou stát fasádou pro zakrytí přímé agrese proti Nikaragvě. Také nebylo dosaženo shody o tom, jakým způsobem by se mělo mezinárodně ověřovat, že jednotlivá ustanovení mírové smlouvy jsou opravdu zachována - např. ustavení o dopravě zbraní, odchodu cizích vojenských poradců, o budování vojenské moci atd. Salvador mimoto stále vytýká Nikaragvě, že poskytuje zbraně salvadorským levicovým guerilům. Zúčastněné země se tedy rozhodly podepsat do 6. června, kdy se toto zasedání má skončit, aspoň dohodu, že budou ve svých jednáních o konečném podepsání mírového návrhu skupiny Contadora v budoucnu pokračovat.

Bejrút. — Bylo oznámeno, že se vedou intenzivní jednání mezi francouzskou vládou a proiránskými muslimskými teroristy posvátné války „Jihad“, za prostřednictví syrské vlády presidenta Hafez Assada, o propuštění devíti Francouzů unesených v Bejrútu těmito teroristy. Proslýchá se, že Francie vyslovila ochotu zaplatit teroristům požadované výkupné ve výši jednoho bilionu dolarů!

DO ČESKOSLOVENSKA 1986

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září. Do Vídně, okružní letenka jen za \$649.00.

EXPO 86, Vancouver a San Francisco. 12-denní zájezd vlakem a busem. Dva odjezdy: 3. července a 8. září. Cena \$859.00.

Nabízíme levné letní výlety na Hawaii, Floridu, Californii, Bahamas, Jamajku, Acapulco, Cancun a jiné. Zavolejte o podrobnosti.

Vyřizujeme přesně a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dni pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

 **MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

*"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."*

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

Sparta - Slavia 2:1
Za podpory 23.000 diváků Spart'ané vyhráli letenské derby nad Slavií 2:1.

Již ve druhé minutě Novák získal Spartě vedení 1:0. Ve druhé půli Chovanec z penalty zvýšil na 2:0. Čestnou branku Slavie dal v 60. min. Řehák.

Tímto vítězstvím se Sparta drží na druhém místě v tabulce, zatímco Slavie spadla na pátou příčku v žebříčku.

Vítkovice vítězstvím nad Duklou se pomalu blíží k titulu Mistra ligy ČSSR.

Výsledky 26. kola: Sparta - Slavia 2:1, Vítkovice - Dukla 2:1, Žilina - Košice 2:1, Olomouc - Cheb 1:0, Bohemians - Prešov 5:0, Trnava - Ostrava 5:2, D. Streda - Inter 3:0, Č. Budějovice - B. Bystrica 0:0.

Tabulka:	SKORE:	BODY:	Tabulka:	SKORE:	BODY:
1. VÍTKOVICE	37:22	36	1. PLZEŇ	47:23	38
2. SPARTA	56:26	38	2. CHOMUTOV	40:16	37
3. OLMOUC	46:32	30	3. ML. BOLESLAV	50:33	35
4. CHEB	46:35	29	4. OPAVA	44:40	31

5. SLAVIA	24:24	29	5. Č. LÍPA	33:26	30
6. DUKLA	53:32	28	6. GOTTWALDOV	33:27	30
7. BOHEMIANS	44:32	28	7. BRNO	40:27	28
8. OSTRAVA	34:31	25	8. PORUBA	25:24	28
9. B. BYSTRICA	31:35	25	9. HR. KRÁLOVÉ	46:32	27
10. ŽILINA	28:42	25	10. TŘINEC	20:21	25
11. TRNAVA	23:25	24	11. TEPLICE	31:36	24
12. D. STREDA	25:39	24	12. FR. MÍSEK	23:35	22
13. PREŠOV	21:40	22	13. TÁBOR	28:31	20
14. KOŠICE	26:35	21	14. XAVEROV	32:46	19
15. Č. BUDĚJOVICE	24:44	20	15. ŽATEC	22:46	16
16. INTER	19:43	19	16. JABLONEC	14:65	6

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 26. kola: Plzeň - Žatec 4:0, Brno - Tábor 1:0, Č. Lída - Opava 3:0, Chomutov - Ml. Boleslav 1:0, Teplice - Třinec 1:1, Xaverov - Fr. Místek 2:0, Gottwaldov (Zlín) - Poruba 2:1, Jablonec - Hr. Králové 0:5.

1. S. N. F. L.
Výsledky 26. kola: Humenné - Nitra 4:1, Slovan - Prievidza 1:0, Stropkov - Levice 0:0, Hurbanovo - Trebišov 2:0, Dubnica - Púchov 4:0, P. Bystrica - Petržalka 1:0, Martin - Michalovce 2:2, Košice - Senica 2:0.

Tabulka:	SKORE:	BODY:
1. NITRA	74:19	43
2. SLOVAN	39:19	37
3. PETRŽALKA	41:32	29
4. POV. BYSTRICA	36:34	26
5. SENICA	32:32	26
6. LEVICE	29:30	26
7. HURBANOVO	35:41	26
8. PRIEVIDZA	32:28	25
9. MARTIN	33:37	25
10. DUBNICA	27:32	25
11. HUMENNÉ	30:44	24
12. KOŠICE	36:38	23
13. TREBIŠOV	28:38	23
14. STROPKOV	32:46	20
15. MICHALOVCE	30:53	19
16. PÚCHOV	30:42	17

ZPRÁVY ZE SPARTY A. B. A. CHICAGO

Sparta - Schwaben 2:2
V 7. kole Metro - Ligy Spart'ané utrhli další bod, i když měli v prvním poločase vítězství zajištěné.
První poločas patřil Spartě,

kteřá ve 24. min. získala Maňáskem vedení 1:0, ve 41. min. Di-Bernardo zvýšil na 2:0.

Ve druhém poločase rozhodčí vyloučil hráče Schwaben Barrowmana za nebezpečnou hru, což mělo Spart'anům dopomoci k lehkému vítězství. Bohužel, situace se rychle změnila, když dva obránci Sparty složili útočníka Schwaben Kendlera v trestném území a soudce nařídil trestný kop. Terry Rock lehce proměnil a snížil náskok Sparty na 2:1. Brankář Sparty Hageman sprostými slovy protestoval, za což obdržel červenou kartu a obě mužstva hrála s deseti hráči. Pouze 3. min. před koncem utkáni Kurt Braun hlavičkou vyrovnal a jeho gól zpečetil výsledek.

Mužstvo Sparty nepodalo sice nejlepší výkon, avšak i přesto mělo již vítězství zajištěno v prvním poločase. Brankář Hageman si musí uvědomit, že rozhodčí je pánem na hřišti, jeho rozhodnutí musí být bráno vážně, a sprosté výroky nikdy, nikdy a v ničem nic nevyřeší.

METRO-LIGA

MAJOR-DIVIZE

Výsledky 7. kola: Sparta - Schwaben 2:2, Gr. White - Lightning 1:0, Vikings - Eagles 2:0, U. Serbs - R. Wawel 2:1, Wauconda - Kickers odloženo.

Tabulka:	V. N. P.	SKORE	BODY
1. SPARTA	5 2 0	15:7	12
2. U. SERBS	3 1 1	8:5	7
3. VIKINGS	3 1 2	11:9	7
4. SCHWABEN	2 2 1	9:7	6
5. LIGHTNING	2 0 3	3:5	4
6. R. WAWEL	1 2 3	7:10	4
7. GR. WHITE	1 2 4	6:12	4
8. WAUCONDA	1 1 0	4:2	3
9. EAGLES	1 0 2	5:6	2
10. KICKERS	0 1 3	2:7	1

Program zápasů 8. kola neděle dne 8. června

MAJOR DIVIZE:

Vikings - Kickers
U. Serbs - Wauconda
Schwaben - R. Wawel
Gr. White - Eagles
Lightning - Sparta 0:2 (předehráno 20. dubna)

PRVNÍ DIVIZE:

Rams - Slovaks
Liths - Aurora
Lions - Falcons
Real - Bullets
Fortuna - Hakoah
Trevians mají volno.

13. mistrovství světa v Mexiku

Do úzávěrky našeho listu každý účastník tohoto mistrovství odehrál pouze jeden zápas.

Doposud můžeme označit za velké překvapení vítězství Mexika nad Belgií 2:1, jakož i vysoké vítězství SSSR nad Mad'arskem 6:0.

Výsledky jednotlivých zápasů Skupina "A"

Argentina - Jižní Korea 3:1,
Bulharsko - Itálie 1:1.

Skupina "B"

Mexiko - Belgie 2:1, Paraguay - Irak 1:0.

Skupina "C"

SSSR - Mad'arsko 6:0, Francie - Kanada 1:0.

Skupina "D"

Brazílie - Španělsko 1:0, Alžír - Sev. Irsko 1:1.

Skupina "E"

Západní Německo - Uruguay 1:1, Dánsko - Skotsko 1:0.

Skupina "F"

Portugalsko - Anglie 1:0,
Polsko - Maroko 0:0.

Jarda Fajkus

ČERNOBÝL Zdeněk Rutar

Není čarodějné síly
bez odvaru z černobýlu,
pelyňkového to býlí,
které dává kouzlům sílu.

Tak učily kořenářky
v prošlém věku Rusy, Čechy,
jak by předvíдалy nářky,
vědou postižených vzdechy.

Dnes žijeme v době vědy -
technokratsky - marxistické,
a ta množí bídných bědy
šarlatánstvím bídy lidské.

Nedouci plánují-li,
sotva prošli politškolou -
jménem kouzelného býlí
zvou svou atomárnu novou.

Bez modlitby ku pověře
obrací se pokrokáři.
Proto často v naší éře
d'ábel s d'uráctvím se páří.

Propadají beznaději.
Potom ve vodce se topí.
Z těch, co vládcí býti chtějí
síly skryté žert si tropí.

Atomárny věž se hroutí,
šíří světem radiaci;
Gorbačev se z toho kroutí,
rudý um je pro legraci!
/20.5.1986/

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY - PARTY - PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇE

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA - BAR

TELEFON: 656-3555

SPARTA A. B. A. pořádá v neděli 8. června 1986

V National Grove,
Des Plaines Ave.,

PIKNIK

Sparta A. B. A. srdečně *** všechny přátele a známé.
Začátek v 11 hodin.

29. ulice North Riverside

zahradka č. 2

Občerstvení

Výborné bramborové placky!

Kámen z Vysočiny na Tasmánii

(Pokračování ze str. 1)

stroje. A tak ten kámen pod vánočním stromkem nám tolik připomínal rodnou krajinu a události z mladých let.

Hned po vánocích jsme na kámen nechali vyryt výrazný česko - anglický nápis:

Věnováno krajany z Československa v duchu přátelství - In the Spirit of Friendship Granite from Czechoslovakia.

V březnu jsme náš kámen vystavovali na sjezdu krajanů na Martinově farmě a později na etnické výstavě u příležitosti 180. jubilea založení města Launcestonu. Konečně jsme pak naši žulovou desku předali 26. května do opatrování A.N.Z. banky, která tu Mezinárodní zed' přátelství financuje.

Za početné účasti krajanů, zástupců úřadu a jinonárodních skupin, předseda „Migrant Centra“ - Mikuláš Nermut v zahajovacím projevu připomněl, že on sám již patří do druhé generace československého exilu; narodil se na Tasmánii. Cítí však duchovní sounáležitost se zemí svých předků, kteří po staletí žili v Čechách. Nebyl nikdy v Československu, a proto ten kámen je první solidní část rodné krajiny jeho rodičů, které se dotknul.

Předseda Československého sdružení Milan Vyhnaček vzpomněl velkého kulturního přínosu a hospodářského pokroku, o který se v Tasmánii zasloužili přistěhovalci z Československa.

Starosta města Launcestonu Ald. Don Wing prohlásil, že již dlouhá léta sleduje všestrannou aktivitu našich krajanů, a že je šťastný, že mezi nimi má i osobní přátele.

Zástupce státního ministra pro imigraci Mr. K. Underwood dal pak kámen do opatrování banky, kde bude po několik týdnů vystaven než bude dopraven na místo stavby zdi, se kterou má být započato ještě v tomto roce.

Ta žula z Vysočiny a v ní vyrytý nápis zde bude dlouho němým svědkem o tom, že jsme doputovali až sem na konec světa. Děti našich dětí si to jednou budou u toho kamene připomínat.

Zatím zde žijeme klidně. Není nás zde mnoho krajanů z Čech, Moravy a Slovenska, ale nehádáme se mezi sebou, nepomlouváme se a nezávidíme si. Nemícháme se do záležitostí druhých, ale je-li třeba, pomáháme si navzájem.

Veselé paničky Windsorské na prknech „Nového divadla“ v kanadském Torontě

Nevím, co by William Shakespeare usoudil o inscenaci své starobylé komedie o veselých paničkách /za mých mladších let „ženách“/ windsorských torontských Novým divadlem. Také nemám ponětí, co by si o inscenaci myslili v anglickém Stratfordu. Ale Shakespeareovi by se torontsko - česká verze jeho hry pravděpodobně líbila. Chtěl především obecnostvo pobavit. A obecnostvo Nového divadla se bavilo - včetně mne. Byl to nejen debut Shakespeareův, ale také debut /alespoň režisérský/ Pavla Krále. A byl to debut pro oba zdařilý. Neškodilo ani, že hra někdy přešla v grotesku - nádherné břicho Maškova Falstaffa a obsazení několika mužských rolí ženami /Bardolf Míly Plačkové, Flaštička Aleny Kotlaříkové, Chvostík Dáši Belačikové a především doktor Cajus Zdeny Novotné/. Úspěchem byla i jednoduše a důmyslně řešená scéna Jardy Přibramského a kostýmy Jany Jeřábkové -/která rovněž podala sympatický výkon v roli paní Vodičkové/ - mimořádně přispěly k úspěchu představení. Hudba Jiřího Grosmana, zvuk Míly Kubíka a světlo Vlády Gabora a Pavla Krále obohatily atmosféru inscenace.

Většina rolí byla v rukou starých /jenom zkušeností/ osvědčených členů Nového divadla, kteří skoro bez výjimky podali solidní a někdy znamenité výkony: Milan Crhák, Vašek Janouš, Ivan Rázl, Ota Safertalová /paní Hošková/, Bohouš Máca /výborný Vodička/, Tomáš Mašek /výrazný Falstaff/, skoro legendární manželská dvojice Irma a Ferda Čulíkoví /a pan Čulík rovněž skoro všechny nalíčil/, Jiří Grosman, Jiří Škoda a především Zdena Novotná v roli doktora Cajuse - brilantní výkon! Po dlouhé době jsme znovu viděli Markétu Přibramskou /v roli hospodské/. Slibně se uvedli Karel Tamchyna /má velmi příjemný hlas/ a jeho žena Radka. A nesmíme zapomenout na sluhy Frantu Vajnbuscha a Pavla Krále. Mezi scénami zpívala Helena Fineová, která při prvním odpoledním představení byla, bohužel, trochu indisponovaná.

Doufám, že to nebyl poslední Shakespeare na české scéně v Torontě.

Josef Čermák

Vzpomínkové oslavy na Českém národním hřbitově

Český národní hřbitov v Chicagu, věrný dlouholeté tradici, uspořádal také letos ve své krásné zelené zahradě uprostřed hřbitova, vzpomínkové oslavy na památku a počest amerických chlapců, kteří bojovali a umírali za svobodu a demokracii Spojených států a ostatního světa.

Konaly se v pondělí 26. května a byly zahájeny průvodem od Českého domova, ubírajícím se pod americkými a československými prapory po Pulaski třídě k hlavní bráně Českého národního hřbitova. Do pochodu vyhrávala pěkně kapela bratra Divíška. V potěšujícím počtu byly zastoupeny přátelské krajanské spolky v Americe (ČSA Fraternal Life), Československá národní rada americká, pěvecké sbory, veteráni z první a druhé světové války, Korea a Viet-

nam, legionáři První čsl. družiny legionářské a jiné.

Vlastní obřady občanské a vojenské konaly se u pomníku veteránů z občanské války pod vedením předsedy Vydry. Žákyně české školy Karel Havlíček, Nina a Laura Podgorná přednesly slib americké vlajce a básničku. Dámský pěvecký sbor zazpíval hymny. Slavnostními řečníky byli v anglické řeči známý dlouholetý sokolský pracovník pan Jan Šátek a v české řeči známá obětavá činovnice v ČSA a jiných krajanských organizacích Marie Knězová. Z obou projevů vyzařovala hrdość a láska k naší nové vlasti a vděčnost všem těm americkým chlapcům - včetně těch československého původu - kteří položili své životy na oltář vlasti za udržení svobody v Americe s přáním, aby svoboda a lidská práva byla dopřána také ostatním národům.

Mezi projevy hlavních řečníků vylechli jsme si směs vlasteneckých písní, zahranič-

kapelou bratra Divíška, Během vojenských obřadů, které následovaly, promluvil k nám krásně a procitěně legionář bratr Divíšek v české řeči a v anglické řeči paní Howze. Všechny projevy budou postupně uveřejněny.

Důstojná oslava byla zakončena dojemnou večerkou, zahrnou na trubce zblízka a zdáli. Pěvecké sbory odebraly se pak do velké kaple krematoria, aby tam zazpívaly několik písní v urnovém oddělení.

Český národní hřbitov pokládá Den zdobení hrobů za velký národní svátek americký a pořádá každoročně vzpomínkové oslavy s pocitem velké vděčnosti velkému americkému národu za hájení lidských práv a ochranu demokracie ve světě.

Děkujeme upřímně všem, kteří přišli, aby společně s námi věnovali vzpomínku a vyjádřili vděčnost za oběti, které američtí chlapci přinesli, aby nám zachovali svobodu. Čest jejich památce. K.H.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A PODĚKOVÁNÍ

V hlubokém zármutku oznamujeme všem našim přátelům a známým, že si všemohoucí Bůh k Sobě povolal našeho bratra, švagra, bratrance a strýčka,

Ing. FRANTIŠKA OTRHÁLKA

Narodil se 26. září 1924 ve Vnorovech II. na Moravském Slovácku v Československu. Do USA přijel s rodiči v r. 1928 jako čtyřletý chlapec.

Zemřel po těžké nemoci v úterý 29. dubna L.P. 1986 o svátku sv. Kateřiny Sienské. Pohřeb měl v pátek 2. května v 10 hodin dopoledne se zádušní mší sv. v kostele Božského Srdce Páně v městě New Bavaria ve státě Ohio a jeho tělo jsme uložili k věčnému spánku na hřbitově v Defiance, Ohio, vedle jeho rodičů Matouše a Františky Otrhálkových. Před dvěma lety r. 1984 jej přešel na věčnost jeho bratr Matouš.

Děkujeme upřímně všem jeho četným přátelům a spolupracovníkům z „Toledo Engineering Co.“ (kde pracoval jako chemický inženýr) - kteří se v tak velkém počtu přišli s ním rozloučit a projevit nám upřímnou účast na našem zármutku.

Děkujeme ze srdce všem, kdo si s námi na něho vzpomenu v tiché modlitbě.

Ing. Josef OTRHÁLEK, bratr s rodinou;
Emilie OTRHÁLEK, švagrová s rodinou;
Ludmila KOMÍNKOVÁ, sestřenice
a všichni ostatní příbuzní.

Truchlivě vroucí vzpomínka

V neděli 8. června již tomu budou dva roky, kdy jsme ztratili svého druhého milovaného syna

ROMANA RYSE, rekruta US letectva,

který při převozu do nemocnice podlehl smrtelnému zranění vraždených výtřelů nezodpovědných mladých výrostků jednoho cigerského gangu. Bylo mu teprve 18 let, měl před sebou slibnou vojenskou dráhu a byl naší nadějí.

Nereptáme, pokorně se podrobujeme úradkům Boží Prozítelnosti a pevně věříme ve shledání s oběma našimi chlapci - s Mirkem i Romanem - na věčnosti.

Na Romana budeme v modlitbě vroucně vzpomínat zvláště v sobotu 7. června při českých bohoslužbách v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill. v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo budou vzpomínat s námi.

MIRO A DANA RYSOVI
s babičkou MARTOU FRUEHAUFOVOU.

Význačný český slavista profesor Antonín F. Dostál osmdesátníkem

(Dokončení z min. čísla)

3) Der altrussische Kondakar. Blagoveščenskij Kondakar.

Giessen od r. 1976

Dosud 4 svazky; další 4 mají vyjít

Byzantský básník Romanos Melodes v 6. století skládal básně s náboženskou tematikou. Později byly zařazeny od obradů při mši sv. jako doplňující vložky. V 10. století byly přeloženy do slovanských jazyků. Podle Dostálova mínění nejdříve do staroslovánštiny, nebo do tak zvané církevní slovanštiny (podle toho, že to byl bohoslužebný jazyk ve slovanských pravoslavných církvích). Zachovalo se pět rukopisů, všechny v Rusku, obsahující také prvky ruského jazyka, ale podstata je staroslovanská. Romanos Melodes byl vynikající básník. Obyčejně si vzal za námět světce, který měl oslavu v určitý den a uvažoval o jeho významu a připojoval prosby. Básně jsou tak zvaná náboženská reflexivní lyrika. Nejstarší je Blagoveščenskij kodakar. (Jednotlivé básně se jmenují podle řeckého kontakion, nebo kondakion - kondaky.) Základem tohoto vydávání je text z Blagoveščenského rukopisu, ostatní jsou zachyceny v různověstích pod čarou. Básně jsou seřazeny podle církevního pravoslavného roku. Jeden kondak je napsán slovansky, ale text zůstal řecký. Je to důležité, protože podle toho lze poznat, jak se tehdy vyslovovala řečtina. Překlad obyčejně zachovává přesný počet slabik jako v řeckých textech, protože básně byly zpívány. V Blagoveščenském kondakari je též nad řádky notace, zde celkem čtverá, z nich jedna dosud neznámá. Proto je vydání tohoto textu

velmi důležité, jak po stránce literární, tak i pro musikologii. Slovanský text obsahuje v jednotlivých slovech tak zvané melismatické vložky. Jsou psané na příklad takto: Bože je psáno boože, vložené samohlásky naznačují délku melodie. Ve vydání je nejdříve otištěn ve fotografiích celý rukopis Blagoveščenského kondakáře, dále text zbavený melismatických vložek a rozdělených slov. Každý kondak je v cyrilském textu (rukopis je také cyrilsky psán), dále příslušný řecký text a překlad. Řecké texty byly dobře vydány a rukopisy (četné sepsány). Zabývala se tím prof. E. Follieri, N.B. Tomadakis a také francouzské vydání. Celý text je pak zachycen v úplném indexu. Bez něho se dnes nemůže vydat žádný staroslovanský text. Dostál vypracoval celé toto vydání a předložil rukopis Akademii věd k vydání. V Praze však rozhodli tento text nevydat, že prý je to moc drahé. Dostál se tedy obrátil na Akademii v Moskvě. Sám ovšem s Akademií nejednal. Ale jeden specialista se tímto textem zabýval v Moskvě a sdělil Dostálovi, že ruská akademie to nechce vydat. Mezitím vyšel jeden velký a krásně vydaný svazek vydání jednoho z těchto 5 rukopisů v Holandsku. Nebylo to příliš nákladné pro ně. Ještě v USA musel Dostál celý rukopis o 1500 stranách znovu přezkontrolovat a přeložit jej v Bonnu jeho příteli prof. H. Rothovi, který je redaktorem sbírky *Bausteine zur Geschichte der Literatur bei den Slawen*. Rozhodl se, že to vydá. Sám přezkontroloval celé vydání, znovu provedl německý překlad (byl v Německu provedený německý překlad ne Dostálem, ale jednou německou překladatelkou), navrhl rozdělit vydání na oddíly podle církevního roku atd. a vyjednal finanční stránku vydání. Tak začal vycházet tento důležitý text v Západním Německu (v

Giessenu). Vydávají tento text velmi krásně na křídovém papíře pro fotografie. Vydání je velmi drahé (jeden svazek stál asi 50 dolarů. Potřeboval volné výtisky pro kolegy a musel jich několik koupit.)

4) Nástin dějin českého a slovenského jazyka Praha (několik vydání)

Toto byla velmi vhodná příručka o dějinách českého a slovenského jazyka, podle níž studovalo velké množství studentů na Vysoké škole ruského jazyka a na filosofické fakultě. V Akademii sami dokonce uvažovali, že ji znovu vydají. Leč Dostál tam neměl příznivce. Toto vydání je známo také v zahraničí. Na základě toho zástupce vydavatelství C. Winter Universität Buchhandlung, Heidelberg sjednal s Dostálem přepracovaný (jak si přál) německý text k vydání ke známé sbírce gramatik tohoto nakladatelství. Mezitím prof. Dostál odjel do USA a vydání muselo čekat. Měl však přepracovaný text (400 stran) a dohodl se s nakladatelstvím přeložit text podle jejich přání do angličtiny. Právě na tom Dostál pracuje, leč překlad dá provést někomu jinému, pakliže na to dostane podporu.

5) Staroslovanské slovo Praha (vydáno dvakrát)

Je to studijní příručka pro studenty slavistiky - důležité části gramatik staroslovanského jazyka.

6) Staroslovanské texty Praha

To je výběr nejdůležitějších textů (úryvků) s poznámkami a slovníčkem.

7) Historická mluvnice jazyka českého II, 2, Praha, Akad.

Tuto historickou mluvnici ve čtyřech svazcích napsali: Miroslav Komárek (I), Václav Vážný (II, 1), Antonín Dostál (II, 2) a František Trávníček (III). Dostálův svazek obsahuje výklady o českém slovese v historickém vývoji. Nakonec v drobných studiích se Dostál zabýval jak jazykovědnými otázkami, tak i byzantskými pracemi i otázkou tak zvaných církevně slovanských kronik (řeckých kronik ve slovanském překladu). O tom vydal M. Weingart dvoustránkovou knihu *Byzantské kroniky v církevně slovanském překladu I-II*, Bratislava. Některé názory učitele Dostál znovu prozkoumal a došel k poněkud jiným názorům. Je to důležité téma. Byzantské kroniky jsou ve slovanských překladech vydány v obsáhlé sbírce ruských Letopisců. Weingart, velmi bys-

trý badatel, byl přece ještě ovlivněn názory starší slavistické školy, že slovanské překlady jsou překlady, a to velmi přesné a pokud se slovanská verze odchyluje od řeckých originálů, je to proto, že překladatelé neznali dobře řecký jazyk.

Leč tento názor je dnes překonán. Byla tu často i u Weingarta nevyřešená otázka: jak to, že se slovanský překladatel pustil do tak složitých na slova bohatých řeckých textů a přitom neznal tento jazyk. To Dostál vyložil uspokojivě, totiž výkladem o vztahu starých spisovatelů ke starším textům.

Dále Dostál se zabýval literární činností Konstantina a Metoděje, rozsahem *Vzdělání u Konstantina a Metoděje* a menších prací (dosud v rukopise) Dostál sledoval nejstarší slovanské texty z byzantského hlediska, dále uměleckou stránku slovanských textů.

Dosud prof. Dostál má v rukopise kompendium o 700 stránkách, které budou mít název: *Staroslovanský jazyk a písemnictví*. Dostál počítá s tím, že by to snad později mohl vydat H. Rothe v serii v Německu.

Prof. Dostál jako poslední velké dílo připravuje rozbor staroslovanského textu *Euchologium Sinaiticum*: text byl uspokojivě vydán (celkem 3 vydání); ale chybí výklad celého textu. Zatím má hotov v rukopise *Index verborum Euchologia Sinajského* (celkem 1280 stran, což vydá podle odhadu 300-350 tištěných stran). Tím bude text přesně znám. Zbývá výklad, proč dosud chybí více než k polovině staroslovanských textů řecký text (k jedné modlitbě je znám starohornoněmecký text) a jaký byl smysl a účel tohoto spisu z 9. století, který se zachoval v klášteře sv. Kateřiny na Sinai. Dostál má již řadu důkazů, že celý text, výběr modliteb a modlitby bez řeckého textu jsou dílo Metodějovo. *Euchologium* obsahuje také mešní modlitbu podle liturgie sv. Jana Zlatoušského. To je jeden z hlavních důkazů k přednášce, kterou prof. Dostál měl na sympoziu ve Washingtonu (vydáno v *Dumbarton Oak Papers*). To je názor, který zastává v základních rysech také Jakobson, ale je to názor, který je v rozporu s názorem J. Vašiči, že nejstarší slovanská liturgie je zachována v Kyjevských listech. Slavista J. Vašiča se domníval, že je to liturgie sv. Petra, že Konstantin a Metoděj po příchodu na Moravu zvolili západní latinskou liturgii, jejímž odrazem jsou kanonické modlitby v Kyjevských listech. Odpůrci (i Vašiča) se shodují na

tom, že Kyjevské listy jsou nejstarší (hlaholský) rukopis, leč jsou proti tomu také četní odpůrci. Na příklad J. Hamm (charvatský a pak vídeňský slavista) dokonce tvrdil, že Kyjevské listy jsou pozdní padělek staročeský jako Hankovy padělky. Leč Dostál svůj názor zastává i nadále. Podle Dostálova názoru Konstantin a Metoděj byli byzantskou misíí, která měla velký diplomatický úkol. To podle Dostála popírá Dvorník, ale je to zřejmé. Konstantin a Metoděj přišli z prostoru, kde byla běžná liturgie sv. Jana Zlatoušského pro denní bohoslužby. O velkých svátcích byla mše podle liturgie Basileiovy a v určitých svátcích liturgie předposvěcených darů. V rukopise je také zachována liturgie sv. Petra a ta je podle Vašiči v Kyjevských listech. Ale mnichovský byzantolog, který zpracoval byzantskou náboženskou literaturu, charakterisoval Petrovu liturgii jen jako „Scheibitischarbeit“, pokus o novou literaturu, který nezobecněl. Ten byzantolog se jmenuje Beck. Oba bratři Konstantin a Metoděj měli dobrý vztah s císařem Michaelem III., i tak s Basileiem Velikým také svaným Prvním. A najednou tyto byzantští učenci by měli ihned odložit běžnou liturgii sv. Jana Zlatoušského, sotva přišli na Moravu. *Euchologium Sinaiticum*, modlitební kniha, je pro názor o liturgii sv. Jana Zlatoušského důkladnou oporou. Ale i neliturgické modlitby, dále právní původ i práva Velké Moravy a zpovědní texty naznačují byzantský původ. Teprve později mohla být na Moravě zavedena liturgie podle latinských textů (ostatně latinská liturgie nebyla - jak se dále prokázalo - ustálena v té době ani v Itálii, zejména severní).

XXXXX

Tento přehled literární žně profesora Dostála je výmluvným svědectvím o jeho vědeckém profilu, jehož slovo má velkou váhu ve vědeckém světě slavistů, v němž Dostál má vskutku význačné místo.

***

Poznámka redakce: Zde by měl ještě následovat dlouhý výpočet a seznam vědeckých statí, článků a vydaných knih dr. prof. A. Dostála, které se táhnou v časovém rozpětí celých 30 let. Tu musíme požádat jak milého Msgr. L. Němce, tak pana prof. dr. A. Dostála, aby nám prominuli; chybí nám na to v novinách jak místo tak čas; ten výpočet dozajista vděčně uvítají redakce našich odborných vědeckých časopisů.

Zdar VI. mezinárodnímu sokolskému sletu ve švýcarském Curychu ve dnech 3.-6. července 1986!

Plánujete se jej zúčastnit?

Zavolejte naši kancelář. Organizujeme oficiální zájezd Americké obce sokolské. Poradíme Vám jak spojit Vaši účast na sletě s dalšími zájezdy po Evropě.

Skupinové odlety do Československa 1986:

14. května, 12. června, 10. července, 7. srpna, 18. září.

CINAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Výroční schůze ředitelů NSČK a schůze ČKJ s oslavou zlatého kněžského jubilea Otce Johna J. Anděla v Clevelandu

V sobotu 24. května ve 2 hodiny odpoledne v pohostinné spolkové místnosti „České katolické jednoty“ v Clevelandu, Ohio, se konala výroční schůze ředitelstva Národního svazu českých katolíků. Z duchovenstva byli přítomni njd. Otec biskup John L. Mořkovský z Texasu, Otec opat emeritus svatoprotokopského kláštera v Lisle, Il. Valentine Skluzáček, O.S.B., Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan NSČK, Otec Charles Kolek, O.S.B., bývalý převor u sv. Prokopa v Chicagu, Otec John J. Anděl, bývalý farář u Panny Marie Lurdské v Clevelandu a Otec Petr Esterka z Minnesoty.

Schůzi zahájil předseda svazu br. Václav Hyvnar, který popřál hojnost Božského požehnání místopředsedovi NSČK Otcí Johnu J. Andělovi u příležitosti jeho zlatého kněžského jubilea a naší pokladní ses. Elsie Nevšimalové, která s manželem Frankem nedávno oslavila padesáté jubileum jejich manželství.

S radostí byla přijata zpráva o založení Distriktního svazu ve Washingtoně, D.C., jejímž předsedou se stal br. A. Brož a kaplanem dp. Francis Novák; o krásném výsledku 13 tisíc dolarů sbírky clevelandského Distriktního svazu pro Nepomucenum, vyhlášené v jubilejním svatometodějském roce a poslaných už do Říma.

Na místo zemřelé předsedkyně ČKJ zasloužilá ses. Anny Veverkové byl do ředitelstva NSČK kooptován Otec Petr Esterka. Byla podána zpráva tajemnice, zpráva pokladní a zprávy Distriktních svazů, jejichž delegáti byli přítomni. Prodebatována otázka pomoci římskému Nepomucenu, naše nálepková akce a další činnost - potřeba jejího oživení, rozšíření a nábor nového členstva.

Zdůrazněna důležitost zachování zděděné víry tradice svatováclavské a cyrilometodějské v naší zdejší národní větvi věřících a probrána situace umlčované církve v naší rodné zemi za mořem, jakož i nutná pomoc našim tam pronásledovaným sestram a bratřím ve víře. Ze schůze byl poslán dopis Svatému Otcí, vyjadřující pevný postoj NSČK k morálním otázkám rodiny a dnešní společnosti (potratu, rozvodu atd.) a ujišťující Svatého Otce o naší věrnosti k tradičnímu učení církve.

Večer byla společná večere ředitelů a delegátů NSČK s řediteli, úředníky a s delegáty ČKJ, kteří měli svou vlastní schůzi rovněž v sobotu dopoledne. Bylo to milé přátelské sejití představitelů těchto dvou našich zdějšších záslužných národních organizací. Děkujeme vedení ČKJ za velkodušné pohostinství a radostnou atmosféru večera, který byl ukončen zpěvem národních písní.

V neděli ve tři hodiny jsme se sešli v kostele Panny Marie Lurdské, abychom při slavné mši díkůvzdání poděkovali Bohu za milost, že v našem národním středu v českých farnostech a organizacích po padesát let obětavě a záslužně pracoval neúnavný, národně uvědomělý sluha na vinici Páně Otec John J. Anděl, kterému jsme vyprošovali zdraví do příštích let jeho další plodné práce.

Hlavním celebrantem byl sám oslavenec. Homilii měl Msgr. Joseph Heruday Ph.D., farář kostela sv. Václava, přísluhoval jáhen Rev. Dr. Joseph W. Skrha. Přítomen byl i sídelní clevelandský biskup Anthony Pilla, který ve svém přání jubilantovi krásně shrnul a ocenil jeho celoživotní práci a zdůraznil význam zapojování etnických skupin do náboženského života naší církve

v Americe, na kterém měl Otec Anděl velkou účast a zásluhu. Z církevních hodnostářů koncelebrovali u oltáře: njd. Otec biskup John L. Mořkovský, Otec opat emeritus Valentine Skluzáček, O.S.B., z kláštera slovenských Otců benediktinů sv. Ondřeje Otec opat emeritus Jerome Koval, O.S.B. a dnešní Otec opat Roger Gries, dp. James E. Sheil, nynější farář osady Panny Marie Lurdské a mnoho jiných kněží z místních farností i zdáli přijetých českých kněží koncelebrovalo v chrámové lodi. Mezi nimi byli i naši kněží dp. Petr Esterka z Minnesoty, dp. Charles Kolek, O.S.B. z Lisle a Otec Vojtěch Vít, O.S.B. z Chicaga. Při této slavnostní mši obnovila slib svého požehnaného manželství sestra Otce Anděla s manželem. Mše byla ukončena děkovnou písní, zpívanou sborem Panny Marie Lurdské „Thanks Be To God“, a jako vložka během mše sv. zazněla naše česká známá chrámová píseň „Otče náš“. Procesí opouštělo kostel za zpěvu oblíbené písně oslavenovy „Tisíckrát pozdravujeme Tebe“.

V tělocvičně farnosti následovala civilní oslava a po ní bohaté pohoštění v přilehlém sále. Přítomné přivítal dp. farář této osady James E. Sheil. Obřadníkem byl předseda NSČK br. Václav Hyvnar. Srdečné zdravice přednesli: njd. Otec biskup John L. Mořkovský, bývalý clevelandský starosta Ralph J. Perk, Mrs. Valerie Kohler, děti ze školy Panny Marie Lurdské a br. Přemek Kocián přednesl procítěnou báseň, věnovanou Otcí Andělovi. Nakonec na prožitá léta zavzpomínal, všem srdečně poděkoval a se členy své rodiny se dal vyfotografovat náš milý jubilant. Všichni jsme mu nějakým způsobem se snažili projevit svou lásku a vděčnost za jeho věrnost, obětavou práci: Bohu - církvi - národu a tak jsme mu upřímně z celého srdce na ukončenou zazpívali „mnoga ljeta živijó“. Městská rada clevelandská mu udělila jako prvnímu čestný titul „Mayora města velkého Clevelandu.“

Za ť Otcem Václavem FEŘTEM, SJ

On sám exulant, patřil k prvním obětavým pracovníkům pro duchovní dobro naší první exilové vlny už od r. 1948. Jeho exil začal vlastně už na podzim r. 1945; ve vojenském autobuse opouštěl milovanou Prahu a po dlouhé dramatické cestě rozbitým Německem, pak Rakouskem a Itálií přijel se skupinou prvních nových českých a slovenských alumnů do Říma, do koleje Nepomucenum, aby byl jejich spirituálem. Řím už znal, on rodák od Rožďalovic u Jičína, maturant na pražském arcibiskupském gymnáziu v Bubenči, strávil dva roky ještě v staré České koleji, než r. 1925 vstoupil k jezuitům. Na kněze byl vysvěcen r. 1933 v Lovani v Belgii, ve vlasti byl pak profesorem náboženství a ředitelem sekretariátu Mariánských družin u Svatého Ignáce v Praze.

Už jako spirituál P. Feřt začal na přání arc. mons. Berana vysílání Vatikánského rozhlasu pro Československo, nejdříve společná, pak jen česká. Aby se mohl jim plně věnovat, opouští Nepomucenum, ale zůstal vždy jeho velkým přítelem. Pod jeho vedením začal r. 1954 vycházet v Římě měsíčník Nový život; byl sem přenesen z Londýna. NŽ vedl až do r. 1960, kdy odjíždí do Kanady, aby založil a postavil Český misijní dům kard. Berana jako středisko české duchovní služby. Po pěti letech se vrací do Říma, do Vatikánského rozhlasu, jemuž zůstává věren až do své smrti, nejdříve jako redaktor a pak knihovník. V letech 1966-68 bere na sebe také starost o naše uprchlíky v italských sběrných táborech a získává pro ně štědré dobrodince z řad svých hojných přátel v Kanadě a v Londýně. Dovedl si je získat svou upřímnou zbožností, svou obětavostí, která mnohdy neznala hranic, a svou družnou povahou. Svůj exil nesl dost těžce, velkou bolest mu působilo, že mu

nebylo dovoleno navštívit vlast, a to ani v letech „uvolnění“, během tzv. Pražského jara. Za vlast a především za její církev a za své těžce zkoušené spolubratry jezuitů obětoval své práce a zvláště modlitby a utrpení posledních měsíců, kdy ochrnul na půl těla a pak víc a víc, ležel na nemocničním lůžku. Pán ukončil jeho trápení 4. dubna, na první pátek, zasvěcený Božskému Srdci, jehož účtu, spolu s účtou k Panně Marii, tolik odporoučel všem, kdo se svěřili jeho duchovnímu vedení. Ze svého lůžka se díval na průčelí kostela P. Marie Karmelské Traspontina - v kostele jí zasvěceném v Rožďalovicích byl pokřtěn: „Panna Maria mě poprvé přivedla ke Kristu Pánu, ona mě k němu dovede i na konci mé životní pouti,“ říkával. Loni 23. prosince se dožil 82 let.

Kaple generalátu řádu jezuitů byla zcela zaplněna při pohřebních obřadech. Koncelebrovalo na 60 kněží, řádových spolubratřích i českých a slovenských kněží z Říma. Hlavním celebrantem byl slovenský biskup mons. Dominik Hrušovský - náš Otec biskup Škarvada byl v ty dny v Kanadě. Jak sám řekl úvodem své promluvy, měl P. Feřta jako spirituála po všech pět let svých teologických studií v Nepomucenu: 1945-51. Po boku mons. Hrušovského stáli biskup mons. Pavol Hnilica a nástupce P. Feřta v úřadě viceprovinciála české provincie P. Tomáš Špidlík. V lavicích klečeli mj. kardinál Jozef Tomko, také někdejší alumnus P. Feřta, a generál řádu P. Peter Hans Kolvenbach. Tělesné pozůstatky očekávají slavné vzkříšení v jezuitské hrobce na ústředním hřbitově Campo Verano. - Necht' odpočívá v pokoji!

Petr Ovečka

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. 2414, S. 61st. Ave.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Radi vás obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

☎ (718) 278-8468

35-10 Ditmars Blvd.

Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým

*I nejvšednější věci,
i nejvšednější úkony
běžné denní praxe
stávají se nedotknutelnými,
ze všednosti vynázejí,
svatými,
posvětili-li je
víra, naděje, láska.*

Alfred Fuchs

**„Jsme tu všichni dobře
umístění a nikoli
nadarmo!”**

Tak končí poslední písemný projev Dr. Alfréda Fuchse několik dní před jeho smrtí 16. února 1941 v koncentračním táboře v Dachau: „Christus regnat! Srdečně DRAF.”

Kdo to byl Draf? Narodil se 23.6.1892. Pocházel z rodu levi, jeho hebrejské jméno bylo Meir ben Šelomo ha Levi a byl na ně velmi hrdý. Na gymnasiu chodil na židovské i katolické náboženství a v obou byl vynikající. Nadchl se pro sionismus, toužil stát se rabínem, potom však sionismus opustil a začal pracovat v česko-židovském hnutí, usilujícím o asimilaci. Cítil se jako Čech a vyhledával českou společnost.

Po maturitě se zapsal na filosofickou fakultu, zároveň však sledoval i přednášky teologické fakulty - do oktávy byl katolickým katechumenem. Krátce po 1. světové válce se oženil a konečně se dal 29.7.1921 pokřtít.

Pracoval v tiskovém odboru presidia ministerské rady, přispíval do četných novin i časopisu, byl pohotový debatér a vynikající řečník. R. 1925 vydal překlad Mariánských hymnů, později překlad vybraných textů z breviáře „Modlitby katolického křesťana.” Z jeho dlouhé řady knih jmenujeme alespoň „O deseti svatých”, „Autorita” a brožurku „Dnešní myšlenkové krize.”

Dr. Alfred Fuchs byl upřímným ctitelem Panny Marie, vrocne se modlil ruženec, křížovou cestu, rád se účastnil poutí - zkrátka neměl pýchu intelektuála, ačkoliv byl vyslovený intelektuál. Miloval svou vlast, její dějiny, její kulturu, hleděl jí ze všech sil prospívat. Odmítl ji opustit, aby se zachránil. Za své protinacistické smýšlení a projevy byl zatčen, odvezen do koncentračního tábora v Dachau a tam 16.2.1941 projevil svou opravdovou křesťanskou velikost, když v neslychaných mukách, už těžce nemocen - řekl spoluvězni o svých mučitelích. „Musíme se za ně hodně modlit, oni nevědí, co činí.” Nato zemřel.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 16. výoči smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Záběry z misijních cest po diecézi.

Biskup Trochta navštěvoval osobně v prvních měsících 1948 svou diecézi a přesvědčoval se o jejím žalostném stavu. Hluboký smutek plnil jeho srdce při pohledu na zrušené farnosti, zpleněné kostely a farní budovy, prázdné kláštery a lhostejnost nového lidu. Celé vikariáty byly bez kněží. Chrámy zarůstaly travou.

Bylo to někde na Podbořansku. V opuštěné vesnici ozvěnou zní dunivý zvuk motoru a zaniká kdesi v prázdných, neudržovaných domech. Náhle se před autem objeví kůň. Těžký selský kůň. Z plného trysku se prudce zarazí, překvapen nezvyklým zjevem. Jeho přední nohy se těžce vzepnou před vozem. Mrazivě studený chlad přeběhne čela těch, kdož jsou uvnitř. »Nuže, přece ta farnost není tak mrtvá«, poznamená suchým vtipem Msgre Trochta.

A skutečně, za koněm přichvátá jeho hospodář, jenž je stejně překvapen biskupovým autem. Zvědavě se dívá na biskupa, který v té chvíli vystupuje z vozu. Jako v misijích ... jako když dítě pralesa vidí poprvé »bilou tvář«.

Biskup se ptá po kostele a po faře. Hospodář, který se poněkud zotavil ze svého překvapení, jej vede ke dveřím kostela. Vysoký bodlák, kopřivy a velké listy rebarbory obklopují kostel a rostou až na samém prahu. Biskup musí čekat. Je třeba kleští a nějaké páky, aby se dveře, zajištěné hřebíky, otevřely. S pýchou vypráví sedlák, jak kostel zajištěl před nevídanými hosty. Bohužel, pozdě, neboť již nebylo co odnést.

To nebylo nic nového, ale na tomto kostele byly ještě jiné stopy vandalství. Celý vnitřek kostela byl zkrupen a poprýskán střelením z brokovnice. »Bylo zde bojováno?« - »Ne, to můj předchůdce nebyl moc dobrý člověk, chodil střilet holuby do kostela, kam nalétali rozbitými okny. Měl to lehčí uvnitř než venku. Teď ale je tu pořádek, jak jste sám viděl. Zajistil jsem dveře hřebíky.«

A fara? Bývalá fara, neboť to, co zbylo, již byly jen znečištěné stěny s černými skvrnami otvorů po oknech a dveřích ... Do kolen vysoko slámy ... jedna půlka dveří na zemi, druhá visela na jedné skobě. Zítra již spadne také.

Podobné scény se opakovaly často. Jednou, již pozdě v noci, se biskupské auto s námahou pohybovalo vpřed závějem těžkého sněhu v Rumburském výběžku. Přišel vstříc jeden kněz, aby jej jako svého biskupa uvítal. Byl sám, v nemožné čepici, s batohem na ohnutých zádech. V kuželi světla reflektoru náhle se vynořila jeho postava. Potácejícím krokem blížil se kněz k autu, které v tu chvíli zastavilo. Pan biskup se domníval, že někdo nemá sil dojít do vesnice a chtěl jej vzít sebou.

Do zasněženého příkopu však padá na kolena kněz a přijímá svého biskupa. Sám, bez stáda, opuštěný pastýř. Pokorně smeká čepici a rozpačitým úsměvem, který má omluvit jeho nezaviněnou situaci, říká více než jakoukoliv uvítací řečí.

V roce 1948 žilo v diecézi litoměřické ještě asi 80 kněží německé národnosti. Byli tam ponecháni pro stáří, nemoc, avšak bez pravomoci vykonávat kněžské funkce. První starostí nového biskupa bylo, jak těmto přestárlým, nemocným, ve službě diecéze vyčerpaným spolubratřím, umožnit žít. Na svých pastoračních cestách se s nimi denně seznamoval a poznával jejich svízelnou situaci, jejich bezejmenné bolesti a bezpráví. A pokud mohl, vždy jim pomohl.

Hořké byly návraty z těchto cest. Smuten a do sebe ponořen seděl biskup Trochta ve svém voze a žádný z těch, kdo jej doprovázeli, se neodvážil rušit jeho myšlenky. Nebylo slovo pro útěchu, tu musel nalézt ve své víře.

Jedná jménem biskupů.

Ve středu dne 25. února 1948 převzala komunistická strana moc v Československé republice. Jen tři měsíce mohl se Msgre Trochta věnovat cele své diecézi. Násle-

dující období jeho životní činnosti je poznačeno prací, bojem a utrpením zajistit nezákladnější podmínky pro přežití církve katolické a křesťanského náboženství vůbec v našem národě.

Jak už řečeno v předmluvě, přesahuje rámec této krátké životopisné črty sledovat v podrobnostech další životní události litoměřického biskupa. A není to prozatím ani zcela možno, dokud se neuvolní přístup k mnohým důležitým pramenům této doby, v níž činnost Dr. Trochty se ztotožňovala do jisté míry s dějinami katolické církve v našich zemích. Tedy jen několik poznámek k všeobecně známým událostem.

Především se zdá vhodným poukázat na to, že Msgre Trochta měl hned od začátku oněch tragických událostí jasno, že jeho postoj jako katolického biskupa musí být konkrétně vždy v souladu s tím, co je přáním Svatého otce. V pondělí 23. února 1948 kolem páté hodiny odpolední jel Msgre Trochta do Prahy. Dostal pozvání od svého přítele z koncentráku, Alexeje Čepičky, komunistického ministra spravedlnosti a generálního sekretáře Ústředního akčního výboru Národní fronty, aby se stal členem tohoto výboru.

Auto litoměřického biskupa zastavilo nejdříve na nunciatuře. Politická situace byla napjatá. Prožívaly se rozhodující okamžiky pro svobodu celého národa. Náboženská situace prozatím přímo ohrožena nebyla. Ale tomu, kdo znal podstatu komunismu, bylo jasno, že boj proti katolické církvi je jen otázkou času. K uskutečnění plánu zničení církve osvědčená dialektická metoda žádala rozdělit a postavit proti sobě biskupy, kněžstvo a věřící lid. Odtrhnout takto církve od Říma, a učinit z ní kolaborantskou národní církve k obrazu a podobenství ruského pravoslaví. Této metodě se mohlo úspěšně čelit - aspoň nakrátko - jen jednotnou společnou akcí biskupů, úzce spojených s kněžími a věřícím lidem.

Chtít dostat litoměřického biskupa do akčního výboru Národní fronty bylo až příliš průhledným a naivním tahem v tomto směru; podceňovalo to inteligenci Dr. Trochty a zkušenost pražského nuncia. S úsměvem a jemu vrozenou diplomacií vyjádřil v onen památný večer Msgre Trochta soudruhovi Čepičkovi svou lítost, že mu v přijetí brání špatné zdraví a nedostatečná politická průprava.

Souvislost událostí brzy potvrdila tuto správnou diagnózu hrozícího nebezpečí. Hned 26. února byly vládou zastaveny katolické časopisy: Katolík, Neděle a Rozsévač. Brzy nato katolické školy byly nahrazeny Jednotnou školou. Na kněze byl činěn nátlak vstoupit do komunistické strany nebo s ní spolupracovat. Následovaly nové volby, nová ústava, volba nového prezidenta republiky. Docházelo k stále větším konfliktům mezi církví a státem, z části plánovaným, z části však neprozřetelně a předčasně vyvolaným.

Msgre Trochta byl pověřen československou biskupskou konferencí, aby vyjednával jménem biskupů s vládou. Doporučovaly ho nejen jeho vrozené diplomatické schopnosti, ale i okolnost, že mnozí vládní činitelé byli jeho bývalými spoluvězni, a přátelsky se k němu chovali. Msgre Trochta dovedl s nimi mluvit, dovedl i ustoupit ve věcech podřadných, dovedl vtipně říci »ne« ve věcech důležitých. A hlavně, dovedl vzbudit dojem, že k nějaké dohodě zítra ještě může dojít.

Co činilo vyjednávání zajímavým byl právě Trochtův příslovečný vtip, někdy i sarkasmus, v jehož užívání byl mistrem. Jednou si pan ministr dovolil vyprávět žertem, jak prý ministr Msgre Šrámek prosil svého kolegu z lidové (katolické) strany, ministra Halu, aby mu koupil litr francouzského koňáku. Ten prý mu jej prodal pak dvakrát tak drah. Přítomní úředníci se dali poslušně do hlasitého smíchu.

Dr. Trochta seděl klidně dále a usmíval se. Když si všichni sdostatek žert vychutnali, řekl: »A víte, pánové, proč se tak stalo? Vidíte, to je vliv politické činnosti. Proto se nedivte, že si biskupové nepřejí, aby Plojhar byl ve vládě; aby se také nenakazil.«

(Pokračování přístě)

**Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.**

**PUBLIC BEACHES TO OPEN
JUNE 6, POOLS, JUNE 20**

The Chicago Park District will officially open most of its lakefront beaches for public swimming on June 6, Gen. Supt. Edmund Kelly has announced.

Altogether, 26 of 31 lakefront beaches plus the inland beaches at Douglas and Humboldt Park lagoons will operate on a limited basis. All beaches and some 57 outdoor pools will go into full operation on June 20, when the District completes training and assignments of its 750-member lifeguard force.

Daily beach hours will be 9 a.m. to 9:30 p.m. through Labor Day. Pool hours will be 1 to 10 p.m. weekdays, 9 a.m. to 6 p.m. Saturdays, and 1 to 5 p.m. Sundays through Aug. 31.

Although the lake waters may be inviting on a warm day, you're taking a big chance by swimming in unpatrolled waters, warns general beach and pool supervisor, Joseph Pecoraro.

"The waters are still dangerously cold at this time of year. If you cramp up or are injured while swimming in these areas, especially off the rocks, you are flirting with your life," Pecoraro suggested these useful tips for enjoying a safe swimming season:

- * Swim only at patrolled beaches and always near a lifeguard. Also, swim parallel to shore, never directly from it.

- * Don't go in the water when overheated, chilled, or immediately after eating.

- * Observe all safety signs and keep away from posts, jetties, rocky ledges and piers.

- * Don't dunk or push fellow swimmers or pull other practical jokes.

- * Avoid artificial floats or other swimming aids such as innertubes and beach balls. You may not be prepared if they deflate or otherwise fail.

- * Don't call for help unless you need it. Burly lifeguards have little use for practical jokes.

- * Baseball, softball or rough contact sports are fun, but not on a crowded beach. You could hurt yourself or an innocent bystander.

- * Broken glass and bare feet are a poor combination. Leave glassware items of any kind at home.

By following these simple rules, friends can enjoy a summer of swimming together and returning home together each time.

Cosmopolitan Democratic League of Cuyahoga County
P.O. Box 91242 - Cleveland, Ohio 44101-3242

MAJOR ETHNIC GROUPS UNRECOGNIZED BY STATUE OF LIBERTY COMMISSION

The Cosmopolitan Democratic League of Cuyahoga County composed of delegates from major nationality groups are launching a campaign to include major ethnic American groups in the "Statue of Liberty Celebration" to be held at Ellis Island in New York on July 4, 1986. A narrow minded panel of judges selected 12 names that only represent 20 % of ethnic American groups. There are also a number of duplicates among the 12. President Reagan will present "Statue of Liberty Medals" to the 12 honorees. The panel selected naturalized citizens representing the countries of Costa Rica, Romania, Jamaica, China, Scotland, Russia, England, Germany, and Israel. Major American ethnic groups not represented are Polish, Italians, Irish, Slovenians, Hungarians, Ukrainians, Czechs, Greeks, Slovaks, Lithuanians, Croations, and Lebanese.

Spokesmen of unrecognized ethnic groups are protesting on a national basis. Congressman William O. Lipinski (D-Ill) and Congressman Mario Biaggi (D-N.Y.) are leading congressional efforts to include unrecognized ethnic Americans. H.B. 330 has been introduced in the House of Representatives to expand the current list of 12 honorees to a number that would be more representative of all ethnic Americans. "The omission of major ethnic groups is a tragic oversight and a grave injustice to those groups not represented. There is still time to rectify this unintended but grievous problem before the celebration," said Biaggi.

Casimir Bielen, Director of Public Affairs for the League, said, "President Reagan, Governor Richard F. Celeste, and the Ohio delegation to Congress along with other ethnic fraternal and community groups and leaders will be contacted to assist in broadening ethnic recognition.

The League was founded in 1933.

CHICAGO TALENT TO BE SHOWCASED IN THE PETRILLO MUSIC SHELL

From jazz to classical music, 15 talented musicians will have their moment in the spotlight, when they appear in the Chicago Park District's 7th annual Music Showcase, at the James C. Petrillo Music Shell, located at Jackson Blvd. and Columbus Dr., on Sat. June 14th at 1 p.m., announced General Superintendent Edmund L. Kelly.

This year over 600 musicians appeared during initial auditions in 58 parks throughout the city of Chicago. Of this three phrase program, 15 were chosen to compete for the final prize, the opportunity to perform before representatives of professional organizations who are in a position to assist in their on going careers.

Music Scholarships, gifts and various awards will be presented from the following patrons:

- Roosevelt University
- Chicago State University
- DePaul University
- American Conservatory
- Sherwood Conservatory
- Vandercook College
- Carl Fischer Music
- American Music World
- Sound Post
- The Coordinators
- Variety Enterprises
- Byfield's Lettuce
- Entertain You
- Phoenix Entertainment
- Drums Ltd.
- Media International Inc.
- Rave Recording
- Zenith/db Studios
- The Video Connection
- Video Mania I

It is the hope of the Chicago Park District that in presenting this growing program the doors of opportunity will be opened to Chicagoland's most promising talent.

Talent Agents and Representatives from Television, Radio, Daily and Community Newspapers will be invited.

You are cordially invited to attend, pack a picnic lunch and enjoy the surroundings of Grant Park. Admission is free of charge.

For further information, call the Chicago Park District's Music Department at 294-2320.

Buy U.S. Savings Bonds

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Sister Carolyn Marie Kovalcik, O.S.B. died at Sacred Heart Priory, Lisle, Illinois, on June 2, 1986, at the age of 86.

Sister Carolyn Marie (Caroline Kovalcik) was born in Chicago, Illinois on January 1, 1900. She entered Sacred Heart Convent on February 10, 1920, made profession of religious vows on August 22, 1921 and celebrated the 60th anniversary of that religious profession on July 16, 1981.

The date of her entrance, February 10, 1920, when in her own words she came "to serve the Lord", was also a historic date for the Benedictine Sisters of Sacred Heart. It was on that day that the Divine Office became an integral part of the prayer life of the community.

Her religious name was Sister Mary Bonaventure, but in the years after Vatican II, when an option was given to the Sisters to return to their baptismal name, she chose to be called Sister Carolyn Marie.

Of her 66 years of religious life, almost twenty, just about evenly spaced at the beginning and the end of that life, were spent at the Priory. Here in addition to making preparations for her teaching career, she also was sacristan. This was a duty she always treasured, performed with great love and respect. After her teaching career was over, it was here once again she returned to share retirement years with her Sisters; especially was she happy that her novitiate friend and companion, Sister Mary Columba Konopa, would be sharing them with her.

The in-between years were spent teaching the little ones, either in Kindergarten or the primary grades. Her loving care, her tender determination brought out the best in her little charges. She taught them not only the basics, but above all by her words and example showed the love of Jesus and drew their little hearts to Him.

Her teaching career took her to St. Joan of Arc in Lisle, Holy Mount in Cicero, Mary of Celle

in Berwyn, St. Scholastica in Woodridge, a three year stay in Texas, and one year in Joliet.

To her Sisters in community, Sister Carolyn Marie was an example of fidelity to prayer, loving cheerfulness, willingness to help, and she was always ready to affirm someone for a service performed, for a job well done. Her thoughts were always of others.

Sister is survived by two nephews, a cousin and many friends. Preceding her in death, in addition to the other members of her immediate family, was a Sister, Sister Borgia, also a member of the Lisle Benedictine Community, who died on August 1, 1925.

Sister Carolyn Marie will be brought to the Priory on Tuesday, June 3, at about 1:00 p.m. and will be waked at a Vigil Service that evening at 6:30 p.m. in Sacred Heart Priory Chapel. The Mass of Eternal Life will be offered on Wednesday afternoon, June 4, at 4:00 p.m. with interment in St. Scholastica Cemetery on the Convent grounds.

Please join us in praying for our Sister Carolyn Marie.

Benedictine Sisters of the Sacred Heart
1910 Maple Avenue
Lisle, Ill. 60532

Kerala - India Dear Editor,

I had requested your goodness to appeal to your kind readers to send me religious articles to my new mission. But I have not received much response. Please be kind enough to request your readers to send me rosaries, statues, scapulars, medals, used and unused religious Christmas and Easter cards, holy pictures, used cloths and other helps for the mission taken in charge recently. The stream of mission needs is steady and unending. Please forward the helps to:

Fr. Paul CRUZ
Kadavoor Church
Mathilil PO
Quilon 691 601
Kerala, INDIA

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCI TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNÍCI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

VOICE OF THE NATION

Notre Dame Sisters Diamond Jubilee in Omaha, Nebraska

From the Heart of Europe to the Heart of America was recaptured again on May 10, 1986, as the Notre Dame Sisters revived memories of the first five Sisters who left Czechoslovakia more than 75 years ago to minister to the Czech immigrants in America.

Sister Wenceslaus Pelnar, who came in 1911, recalls the departure of that first group of Sisters. They attended a Community Mass, celebrated by Bishop Josef Hulka of the Budweiss diocese. Benediction of the Blessed Sacrament followed with individual prayers and blessings for the small band as they were tearfully escorted to begin their journey to an unknown territory.

Seventy-five years later another crowd, estimated at more than 700, assembled in the Notre Dame gymnasium, Omaha, Nebraska, to participate in a liturgical service of praise and thanksgiving to God.

Presiding celebrant was Most. Rev. Daniel E. Sheehan, Archbishop of Omaha. In his homily Archbishop Sheehan commended the Notre Dame Sisters for answering the needs of the times as they came in 1910 to help the immigrant people. Besides opening many schools where children were taught and also cared for as boarders, the Sisters were requested by Archbishop Jeremiah Harty to assist Father Edward Flanagan as he struggled to start a home for boys which is now the world-renowned institution of „Boys Town”.

Sister Rosalee Burke, provincial president of the Notre Dame Sisters, related a brief history of the religious community in the United States. Representatives from parishes and ministries associated with the Notre Dames filed into the gymnasium as part of the historical procession preceding the liturgy.

Occupying the stage area to provide singing at the Jubilee Mass were three choirs directed by Veronica Fareri. The Archdiocesan Chorale led the congregation in the Mass hymns. Fifth graders from St. John's (Weston), St. Wenceslaus (Wahoo), Assumption (Omaha), St. John's (Clarkson)

Archbishop Sheehan hands offertory gifts to Deacon Joseph Friend.

Visitors in the Heritage Room view memorabilia of yesteryear.

and St. Wenceslaus (Dodge) sang hymns during the distribution of Communion. Individuals from parishes and families associated with the Notre Dame Sisters sang the beautiful hymn „Tisickrát” as a communion meditation.

Following a reception in the cafeteria, guests were invited to view the addition to the Heritage Room which features many mementoes from the lives of the pioneer Sisters. An alcove - (bed and dresser enclosed with starched white curtains) - displayed articles of religious clothing. A sewing corner showed several delicately embroidered Mass vestments made by the Sisters in the 1920's. Near the entrance was a replica of a classroom with „Sister” - (a mannequin

dressed in the N.D. habit) - standing beside a blackboard and school desks used in the 1930's.

Among the guests were many who had traveled from Kansas, Iowa, Colorado, Missouri, Virginia, and from parishes in Nebraska including: Brainard, Dwight, David City, Prague, Wahoo, Weston, Clarkson, Schuyler, Dodge and Fremont.

It was interesting to note that St. Wenceslaus School in Dodge the first rural Catholic elementary school in Nebraska, was staffed by the Notre Dame Sisters since its opening in 1911. It is now the only Catholic elementary school in Dodge County and is still being served by the Notre Dames along with a dedicated lay staff.

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

IMPROVEMENT IN THE “MISERY INDEX”

In spite of the gloomy economic news which greets us on the front page of our daily newspapers, there is much good news for Americans today.

Even though we are told we are now a “debtor nation” for the first time in 71 years, that we have a disastrous trade imbalance, and that we seem unable to cope with our \$200 billion annual budget deficits, things are still “looking up” for the average American.

We can say this, even though it seems contradictory, because we are looking at certain factors which affect us all, and these factors are improving. What we are looking at specifically is the so-called “misery index” devised by an economic advisor to one of the administrations a number of years ago. This economist conceived the idea of measuring the “misery” of the average citizen by adding together the inflation rate and the unemployment rate to equal a “misery index.”

Well, so much for how this device came about. We feel it is a valid way to examine economic improvement or regression. Let's look at the figures.

At the end of 1980 the misery index was 19.8, made up of a 12.4 percent inflation rate, coupled with a 7.4 percent unemployment rate.

In 1981, inflation decreased to 8.9 percent while unemployment surged to 8.9 percent for a misery index of 17.8, but still an

improvement of 10 percent.

Inflation continued to drop in 1982 to 3.9 percent while unemployment climbed further during the recession, yet the index dropped to 14.6, a gain of 18 percent.

By 1983 it was obvious inflation had leveled off. It held at 3.8 percent while the unemployment rate dropped to 8.2 for a 12.0 misery index, another 18 percent improvement.

The inflation rate held in 1984 at 3.8 percent, while the unemployment rate continued to drop a full percentage point, decreasing the index to 11.2, a 6 percent gain over the previous year.

The inflation rate for 1985, still unreported, is expected to come in at about 3.6 percent. When added to the year-end unemployment rate of 6.9 percent we find the misery index has dropped to 10.5. From the 1980 index of 19.8 this is an improvement in our economic well-being of 47 percent.

Along the way some economists suggested that interest rates should be considered a “misery factor” for they certainly affect our economic well-being. It was thought that the prime rate should be added to the misery index, producing a “prime misery index.”

At the end of 1980, with the prime at 21.5, the “Prime misery index” or PMI was an astounding 41.3. Currently, with the prime just reduced to 9 percent in March, the PMI is approximately 19.5.

This means that when measured from the standpoint of inflation, unemployment and interest rates, the American people as a whole are 53 percent better off today than they were in December 1980.

While it is true we do have millions of people in trouble due to unemployment, let's not lose sight of the well-being of the 109 million people who are doing well being employed with low inflation and low interest rates.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo “Gösser” z Ra
kouska. — Žádejte v obchodech a
restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848